

"GREUGE ENORME" pàg 19
FEMvallès reclama una gestió coordinada del transport públic al territori

GRANOLLERS pàg 10
Argimon, en l'obertura del nou punt de vacunació massiva: "És clau per erradicar el virus"

líniavallès ^{21 anys}

4/6/2021 · Núm. 781 · liniavalles.cat

La Revolta Escolar contra la contaminació arriba a Mollet

Les famílies de quatre escoles fan avui el primer tall de trànsit per uns entorns escolars amb menys cotxes pàg 11

Foto: Joanna Chicheinitzky

pàgs 12 i 13

MANTERS pàg 3
De ser perseguits per la policia a fer xerrades en escoles de la comarca

PARETS pàg 16
Els veïns poden opinar sobre la reforma de l'entorn del riu

A FONTS pàgs 14 i 15
La política segueix sent cosa de blancs

"L'Oriol Junqueras em va donar la raó: la independència no tocava"

Entrevista a Justo Molinero, president del Grup Teletaxi

Queda't tranquil a casa,
Compra a la nostra web

www.hipervalles.com

O escriu-nos a través del nostre WhatsApp

640 10 94 68

hipervallès

Moda

Papereria

Jardineria

Eines

Llar

Etc...

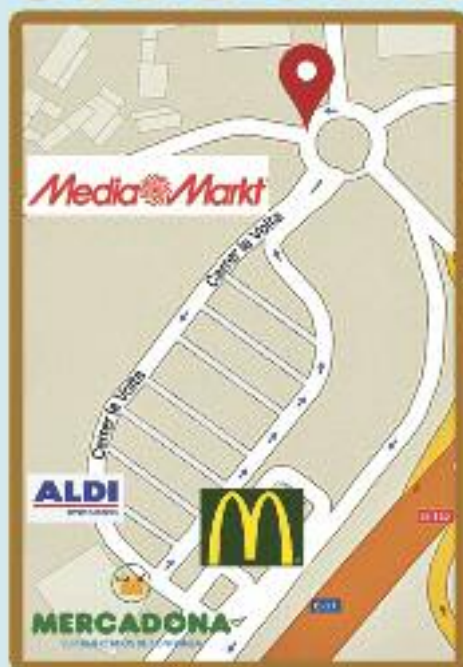
C/ Ramon I Cajal, 1 a l'11 · Pareds del Vallès

Horari: de 9:15h a 21:00h Pàrquing gratuït Sortida Pol. Ind. C-17

h hipervallès

moda - eines - papereria - llar - jardineria - cuina - etc...

ON SOM?

hiperdecoració

**OBRIM DE
DILLUNS A DISSABTE**

C/ Ramon i Cajal, 1 a l'11 · Parets del Vallès

Horari: de 9:15h a 21:00h **P** Pàrquing gratuït **ir** Sortida Pol. Ind. C-17

Una vida plena d'obstacles

» Els manters defensen que la falta de drets i el racisme fan que vendre al carrer sigui l'única opció
 » El Sindicat de Manters i la Generalitat impulsen xerrades per als joves en escoles de la comarca

Olga García
GRANOLLERS

L'Abdoulaye va arribar a Granollers fa més de 14 anys buscant una nova vida després de deixar la seva terra, el Senegal. Però quan es va instal·lar a la ciutat, amb 22 anys, es va veure sense papers, sense feina i amb un idioma que encara desconeixia. Un canvi que veia com una gran oportunitat, però que es va convertir en un vaivé de dificultats.

La Yacine també va marxar del Senegal. Amb 12 anys. Va arribar a Barcelona de manera legal i amb la il·lusió posada en començar de nou: una nova casa, una nova escola, noves amigues... Però el racisme va frenar, de cop, totes les seves expectatives posades en Catalunya.

Ara, tant l'Abdoulaye Seck com la Yacine Diop es dediquen, entre altres coses, a fer xerrades als instituts. Una activitat emmarcada en el programa Instituts Oberts, impulsat per la Generalitat i el Sindicat de Manters de Barcelona per conscienciar els joves del que suposa deixar-ho tot per marxar a un altre país i trobar-se que "el racisme, els estereotips i la vulneració dels drets dels immigrants són uns obstacles constants", diu Diop.

EL RACISME A LES ESCOLES

El racisme segueix sent un problema a les escoles i, més concretament, als instituts, on acostumen a haver-hi més alumnes immigrants. Per això, la Yacine i l'Abdoulaye estan donant a conèixer les seves històries, les quals, tot i ser doloroses de recordar, "són molt necessàries", diuen des del Sindicat.

"Em va semblar interessant contactar amb els manters per-

Un moment de la xerrada que es va fer ahir a l'Escola Municipal del Treball de Granollers. Foto cedida

què fer arribar les seves vivències als joves va molt bé per afavorir la interculturalitat i reforçar els vincles entre alumnes de procedències diferents", explica Marta Soler, coordinadora del programa a l'Institut Celestí Bellera i a l'Escola Municipal del Treball (EMT), de Granollers.

Precisament ahir, a l'EMT, els sindicalistes senegalesos van protagonitzar una nova xerrada. "Una experiència que funciona molt bé, perquè els alumnes es veuen reflectits en moltes coses", afegeix Soler. D'una banda, el relat de la Yacine s'identifica amb el d'altres noies a qui els fan el buit per ser immigrants. Exactament el mateix que li passava a ella. Mentrestant, la història de l'Abdoulaye, que va ser deportat per entrar al país de forma irregular i no va poder tornar a Catalunya fins que va aconseguir un

visat, "és el mateix que van viure molts dels pares d'aquests nens", diu el senegalès.

EL CARRER, L'ÚNICA OPCIÓ

"Quan arribes a un lloc nou i et veus sense res, trobes que l'única opció per guanyar-te la vida és posar-te a vendre al carrer", diu la Yacine. Per això, l'Abdoulaye, en arribar a Granollers, es va dedicar a vendre discos al top manta. Una feina al marge de la llei que suposava haver de "fugir de la policia constantment", explica. "Sabem que la feina dels manters és il·legal, però tampoc ens donen opció de treballar legalment enlloc", denuncia la sindicalista.

La llei d'estrangeria marca que no es pot regularitzar cap persona que, en un termini de tres anys, no aconseguixi el padró i un contracte laboral d'un any. "Però ningú et contracta per tant

de temps sense tenir papers", diu l'Abdoulaye. Una situació que, com un peix que es mossega la cua, els porta a viure en un cercle del qual és molt difícil sortir. "Estàs tres anys esforçant-te per aconseguir tot el que et demanen i t'adones que és una trampa", afegeix el senegalès. "El problema és que el sistema posa les lleis sense pensar en nosaltres, però també som humans i no ens mereixem que ens neguin el dret a treballar", diu la Yacine.

L'EXCLUSIÓ LABORAL

Tot i que la Yacine mai ha venut al carrer i ara, com l'Abdoulaye, viu del teatre, va acudir al Sindicat de Manters perquè "la seva lluita és la mateixa", diu. Aquest col·lectiu s'ha organitzat per defensar els drets dels immigrants i lluitar contra la desigualtat social i la dificultat de "créixer en un

sistema laboral marcat per aquestes injustícies", afegeix.

La solució per posar fi a aquesta situació la tenen molt clara i "és molt fàcil", expliquen els sindicalistes: donar-los més possibilitats per emancipar-se com a autònoms i fer que tots els estrangers tinguin els mateixos drets, "perquè no té les mateixes oportunitats laborals un alemany o un americà que un africà".

"La gent continua pensant que venim a treure'ls la feina, però només intentem guanyar-nos la vida i, si no ens deixen fer-ho com ens agradaria, hem de buscar alternatives, com faria qualsevol altre en la nostra situació", sentència l'Abdoulaye. I és que, si alguna cosa és evident de tot plegat, és que "encara queda molta feina per fer i molt per lluitar i reivindicar", conclou la Yacine.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

La lupa

Barcelona i València

per Jordi Muñoz

Foto: Fundació Catalunya Europa

El passat 20 de maig es va produir una trobada, instigada per la Fundació Catalunya Europa, entre l'alcalde de València, Joan Ribó, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau. L'alcalde i l'alcaldeessa van tractar diverses qüestions, diguem-ne, d'interès mutu per a les dues ciutats en una interessant conversa que es pot trobar a les xarxes.

D'entrada, cal destacar que fou una trobada estranyament infreqüent. Fa la sensació que les dues ciutats s'haurien de trobar més d'una manera molt més natural perquè comparteixen moltes coses, en diversos nivells.

Primer, hi ha una coincidència política evident. Des del 2015, fa sis anys ja, les dues ciutats tenen alcaldies a priori força alineades políticament. Els mateixos Ribó i Colau van subratllar les seves complicitats. Tot i que no són membres del mateix partit, tots dos són alcaldes del canvi, que es reivindiquen fills del 15-M, i que a més són dels pocs supervivents d'aquella onada del 2015: la majoria d'alcaldies del canvi, començant per les de Madrid o Saragossa, van caure el 2019.

Però més enllà d'aquesta coincidència conjuntural, Barcelona i València són dues ciutats molt properes en termes geogràfics, econòmics, històrics i culturals. La història de la relació entre els dos caps-i-casal és llarga i intensa, com va recordar el moderador de la conversa, el geògraf Josep Vicent Boira, actual comissionat del govern espanyol per al Corredor Mediterrani. Això potser no es va recordar tant, però la migració valenciana a Barcelona ha sigut freqüent i important. I sovint també ha sigut invisible, probablement per la proximitat cultural i lingüística, que ha

provocat la integració gairebé immediata dels valencians a Catalunya.

Paradoxalment, només l'alcalde de València va mencionar, un parell de vegades, la llengua i la cultura compartides. Vist en perspectiva, no deixa de ser sorprenent que, amb la història tan repetida de l'anticatalanisme valencià, sigui ara l'alcalde de València qui hagi de recordar a l'alcaldeessa de Barcelona que les dues ciutats comparteixen alguna cosa més. Fins i tot, hom diria que aquesta insistència de Ribó de no invisibilitzar aquest element compartit causava una certa incomo-

Paradoxalment, només l'alcalde de València va mencionar la llengua i la cultura compartides

ditat a l'alcaldeessa Colau. Però potser era només una impressió equivocada. El silenci era significatiu, en tot cas.

Hi ha, sigui com sigui, molts elements de fons que són compartits, però també una agenda més concreta que és comuna, com va quedar clar en part de la conversa: l'eix mediterrani, les connexions ferroviàries, la millora de les infraestructures, el paper dels ports i els aeroports en els respectius entorns urbans i periurbans o la visió de com han de ser les ciutats de la transició ecològica.

I, sobrevolant tot això, la qüestió de Madrid i del centralisme madrileny. L'estat espanyol pateix articulació

radial de les infraestructures, una concentració absoluta del poder polític estatal i una creixent concentració també del poder econòmic i financer. Madrid, a més, competeix de manera absolutament deslleial en matèria fiscal i va concentrant més i més feines qualificades. Tot això ha buidat ja bona part del centre de la península per alimentar la macrocefàlia madrilenya. I ara amenaça també espais urbans més perifèrics com València.

Ribó va ser, de nou, força més explícit que Colau en la denúncia de l'aspiradora en què s'ha convertit Madrid. Potser Ribó és més clar perquè València és més feble que Barcelona davant el pol madrileny i, per tant, la urgència és més gran. Però també pot ser que a Colau li resulti incòmode fer aquest discurs per por de ser identificada amb l'independentisme. Quan l'alcalde de València va reclamar transitar cap a un model "confederal", l'alcaldeessa de Barcelona va afirmar que ella defensava un model "més federal" (sic).

No deixa de ser estrany, però, que la líder més visible d'un espai polític que té com a principal proposta territorial la transformació en sentit plurinacional de l'estat no pugui articular un discurs més de fons i més contundent davant l'evident espiral de centralització a tots nivells en què ha entrat l'estat. Les conseqüències polítiques d'aquesta hipercentralització són fàcils d'endevinar, si ens fixem en el resultat de les darreres eleccions madrilenyes.

En tot cas, cal celebrar la trobada i el to de la conversa. I desitjar que es reforcin els vincles i contactes entre les dues ciutats, perquè és una aliança que pot alterar alguns equilibris.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@jmangues

Els onze principals bancs que operen a Espanya coordinadament començaran a cobrar comissions de manteniment, les elèctriques fent la broma de les noves tarifes i el Banc d'Espanya demanant abaratir l'acomodament. Per molt menys han cremat els carrers de molts països.

@mjesusglez

En esta semana he atendido dos intentos de suicidio en dos niñas de 14 años. Ambas me han pedido que acabe con su dolor. Lo estamos haciendo fatal como sociedad y como padres. No tengo hashtag, ni conclusión ni solución. Sólo comparto porque las llevo a las dos grabadas.

@ToniTrilla

Aquest estiu, si continuem vacunant al ritme actual i la taxa d'infecció es redueix, podem anar tots sense mascareta a l'aire lliure. Encara caldrà portar-la sempre al damunt, per si de cas i per estar als espais interiors. Però, si tot va bé, ens veurem novament les cares.

@jaumepadros

Feu cas dels experts: vacunar-se, sí o sí. Rebre segona dosi, fonamental. Si la primera rebuda ha estat d'AstraZeneca, que la segona també sigui d'AstraZeneca. I si d'aquesta no hi ha disponibilitat, Pfizer. Però no dubteu. Protegiu-vos i protegiu els altres: VACUNEU-VOS.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre, Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Pau Massip (l'Hospitalet i Baix

Llobregat), Xavier Oliva (Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Pau Arriaga (Esports i Xarxes)
Dept. Producció: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

Aj. de Parets

L'Ajuntament va presentar fa uns mesos un projecte per restaurar i conservar la llera del riu Tenes. Ara obrirà la iniciativa a la ciutadania per conèixer les seves prioritats i crear, conjuntament, un espai natural i social per a tots els paretans.

pàgina 16

ICS

Entre gener i abril d'aquest any s'ha observat una davallada considerable en el nombre de veïns de la comarca que fumen.

Això és possible, en part, per la bona feina que fan els professionals de l'atenció primària.

pàgina 19

Alex Palou

El jove pilot de Sant Antoni de Vilamajor va estar a punt de guanyar la mítica cursa de les 500 Milles d'Indianapolis. Palou va liderar la cursa gairebé la meitat del temps, però va deixar escapar la victòria a l'última volta.

pàgina 20

El + llegit

líniavallès.cat

1

Els joves independentistes de Parets acusats neguen els fets

2

Reclamen més espais per als gossos al centre de Mollet

3

Es posa en marxa a Sant Fost la Setmana de la natura

4

Salvem el Calderí portarà el projecte urbanístic a la justícia

5

La Diputació ofereix suport als ens locals de la província en la implantació de l'Agenda 2030

Safata d'entrada

Una realitat encara invisibilitzada

per Joan Tuset i Assia Cherdal (ERC Canovelles)

Foto: Pexels

El dol per la mort d'un nadó durant l'embaràs, el part o poc després de néixer segueix sent un tema tabú en la nostra societat, silenciada i minimitzada.

La pèrdua d'un nadó a la fase de gestació (fins a les 28 setmanes), a la fase perinatal (de les 28 setmanes de gestació a la primera setmana de vida) o a la neonatal (des del naixement als 28 dies de vida) provoca que les mares, els pares i les famílies que pateixen una pèrdua d'aquestes característiques es trobin soles a l'hora d'afrontar aquest dolor.

L'any 2019, a Catalunya van morir 157 menors d'un any, dels quals 34 van morir abans de les 24 hores de vida i 96, entre el primer dia i els 28 dies de vida.

Aquesta realitat invisibilitzada socialment la pateixen moltes famílies en silenci. Un silenci que comença a trencar-se gràcies al compromís de moltes mares, pares, famílies i entitats. Aquest dol perinatal, o "dol no reconegut", a poc a poc disposa de més visibilitat, reconeixement social i també mèdic.

Avui hi ha moltes professionals més preparades que acompanyen les famílies en tot moment i existeixen grups de suport per a famílies que han passat per aquest procés. Fins i tot, el Departament

de Salut va publicar una guia el 2016 sobre aquest tema. També són diverses les entitats que treballen per visibilitzar aquest fet i acompanyar les famílies.

Són també cada vegada més nombrosos els ajuntaments del nostre país que, compromesos amb aquesta realitat, treballen per dotar el seu municipi d'un espai de reconeixement de les pèrdues perinatals, gestacionals i neonatals per fer extensiu aquest reconeixement social i per facilitar un espai de culte comú per a totes les famílies.

Es tracta de crear un espai col·lectiu específic per facilitar el dol i l'acompanyament de les famílies que pateixen la pèrdua del fill o filla durant l'embaràs o poc després del part. Fins i tot alguns ajuntaments realitzem activitats d'homenatge conjuntes el 15 d'octubre, el Dia mundial de la mort gestacional i neonatal, amb l'objectiu de sensibilitzar i visibilitzar aquest tema i donar suport públic a les famílies.

Esquerra Republicana, per

visibilitzar aquesta realitat, està presentant mocions als ajuntaments d'arreu de Catalunya, que estan sent aprovades per unanimitat.

Malauradament, no podem dir el mateix de Canovelles. En el ple municipal del 27 de maig, aquesta moció, presentada pel nostre grup, va ser rebutjada per part de l'equip de govern socialista.

Costa d'entendre que aquesta moció, amb un clar contingut feminista –perquè visibilitza el dolor de les famílies i, en primera persona, el que pateixen les mares que es troben en aquesta situació– no sigui aprovada en un municipi que es declara feminista des d'abril de l'any passat, a proposta d'Esquerra Republicana.

Des del municipalisme republicà i d'esquerres, seguim i seguirem treballant per visibilitzar i donar veu a totes les realitats socials que avui encara són considerades tabú a la nostra societat.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#RentadoresNocturnes

@puchiflusp71: El presidente de Iberdrola gana 23.000 € al día y para pagárselos nos van a poner a planchar a todos de madrugada. Esto es violencia de la buena.

#IndultsReversibles?

@IgnasiMoreta: Indults reversibles: crec que en termes polítics, jurídics i humans no hi ha cap estratègia més perversa que aquesta.

#FanHistòria

@tv3cat: Campiones de Copa, campiones de Lliga i campiones d'Europa! Les blaugranes aconseguen un triplet històric.

La sostenibilitat, el futur de la gastronomia

per Maria Abellanet

Estic convençuda que estareu d'acord amb mi en valorar que la sostenibilitat és un dels reptes globals més profunds que tenim com a societat. I, quan parlo de sostenibilitat, no em refereixo només a l'impuls d'accions responsables amb el medi ambient –que també–, sinó a un compromís integral que va molt més enllà. Amb la definició dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de Nacions Unides, se'ns va posar, per primera vegada sobre la taula, una agenda concreta de propòsits que ens interpel·len individualment i col·lectivament, en tots els àmbits, des de la salut i l'educació fins al turisme. També en la gastronomia.

Com pot contribuir la gastronomia a fer més sostenible el nostre planeta? Realment la gastronomia pot satisfer les necessitats actuals sense comprometre les generacions futures? Per a mi, la resposta és clara: sí. La gastronomia té l'oportunitat de convertir-se en una palanca d'impuls cap a la sostenibilitat, aprofitant la seva visibilitat com a sector clau al nostre país, des del vessant econòmic, social i ambiental.

Amb l'impacte de la Covid-19 hem vist de primera mà la importància que els negocis gastronòmics siguin també sostenibles des d'una perspectiva econòmica. La restauració, en particular, s'ha vist especialment castigada per les restriccions, i ara cal fer possible la recuperació del sector des de la sostenibilitat. Aquesta transformació afecta molts dels àmbits de la restauració, des de l'aprovisionament fins a la creació de l'oferta gastronòmica, i cal el compromís i implicació de tots els agents del sector per dur a terme accions que millorin el nostre entorn, reduir el malbaratament alimentari, tenir una oferta inclusiva i introduir sistemes i processos per minimitzar l'impacte en el medi ambient. Una gastronomia sostenible només serà possible si els projectes culinaris i gastronòmics funcionen sense malbaratar els recursos naturals, tenint continuïtat en el futur sense perjudicar el medi ambient o la salut i considerant els orígens dels productes, la seva

distribució i com arriben als clients. És un canvi necessari que no pot esperar més.

Que el futur de la gastronomia passa per la sostenibilitat és innegable. Hi coincideixen professionals del sector tan reconeguts com Fina Puigdevall, del Restaurant Les Cols. Des de l'alta gastronomia, impulsen des d'Olot un projecte basat en la sostenibilitat i amb l'objectiu d'arribar a ser autosuficients. Així ho va explicar en la XV Trobada Gastronòmica del CETT-UB, en la qual va quedar palès que la sostenibilitat gastronòmica no és una quimera, sinó tot el contrari.

Una prova clara d'això és el fet que, enguany, Bar-

LA FORMACIÓ, PUNTAL DE LA TRANSFORMACIÓ

Establir i mantenir un creixement sostenible i complir amb els ODS ens exigeix impulsar canvis en l'estructura dels negocis, en la manera de generar-los, de transmetre'ls i de presentar-los als clients. Per això, la transformació del sector gastronòmic cap a la sostenibilitat només serà possible si integra noves generacions de professionals formats amb les habilitats i els coneixements necessaris. Convençuts que aquest és el camí, el CETT-UB ha creat el Màster Oficial en Gastronomia Sostenible, en el qual brindem tots els coneixements clau perquè els professionals del present i del futur siguin capaços, no només de ser part d'aquest canvi, sinó de liderar-lo.

És evident que el sector té el repte urgent de recuperar-se de l'impacte del coronavirus. Però cal que faci un pas més enllà i ser capaç de posar les llums llargues per poder albirar com ha de ser la gastronomia del futur. En aquest horitzó s'hi troba la innovació, l'economia circular, l'accessibilitat i la responsabilitat social. És, justament en aquestes variables, on s'ha de centrar la formació actual.

La Covid-19 ens ha obligat a aturar-nos i ha suposat una gran oportunitat per repensar cap a on ha d'anar el sector i per projectar com el volem. Cal no oblidar que la ciutadania cada vegada és més exigent i que demana a la restauració compromís, transparència i ètica com a base de la seva activitat. Les noves ofertes han de respondre a aquestes noves demandes. La recuperació de la normalitat suposarà el ressorgiment de la gastronomia. Serà el moment oportú per fer-ho amb consciència i amb la voluntat d'assumir el gran repte de la integració de la sostenibilitat en el model de negoci.

Ho reitero. A casa nostra, la gastronomia té la gran sort de comptar amb molts i bons referents, que ja han demostrat que el plaer gastronòmic pot –i ha de ser– sostenible. Que no és un objectiu per al dia de demà. Que ha de ser una realitat de present. I que només depèn de la nostra voluntat.

La doctora Maria Abellanet és CEO del CETT

Foto: ACN

celona sigui la Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible i la seu del 7è Fòrum Global del Pacte de Política Alimentària Urbana de Milà, el primer tractat internacional de ciutats en matèria d'alimentació. Es basa en el paper estratègic de les ciutats en el desenvolupament de sistemes alimentaris sostenibles i impulsa l'accés a aliments saludables amb l'objectiu de reduir el malbaratament alimentari, preservar la biodiversitat, mitigar els efectes de la crisi climàtica i adaptar-s'hi. És una oportunitat que el sector no pot desaproveitar per assumir un compromís ferm i fomentar-lo arreu.

Les millors perles

La faula del vestit nou de l'emperador feta realitat. L'artista Litalià Salvatore Garau s'ha embutxacat 15.000 euros venent una escultura invisible. Diu que ha venut "el buit". El comprador, tot un intel·lectual, té un certificat que n'acredita la propietat.

Els Mossos han detingut una dona a Sant Andreu de la Barca per tallar el penis al propietari del bar on treballa, segons ha avançat la SER. Ella assegura que l'home, el seu cap, l'havia intentat agredir sexualment. Autodefensa.

De tenir un 3% de visió i estar en risc de quedar-se del tot cega, a poder llegir i moure's amb seguretat. És l'evolució que ha fet una nena de 12 anys de Sabadell gràcies a una teràpia pionera que li han fet a l'Hospital Sant Joan de Déu.

Una presentadora argentina anuncia, commoguda, la mort de l'escriptor William Shakespeare. La notícia en realitat era la mort del primer vacunat de coronavirus, que també es deia així, però la dona es va confondre. Molt.

Aina Martí/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Maria
Abellanet

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Mercè
Esteve

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Serveis públics, puntal de drets

per Dolors Sabater

Foto: ACN

El dubte plana. Quina serà la concreció del model econòmic i fiscal en les polítiques públiques del nou Govern de la Generalitat de la 13a legislatura? Quin serà el model de serveis públics respecte de les externalitzacions? Cap a qui i cap a on s'adreçaran les mesures de rescat econòmic? El compromís expressat pel president Aragonès de complir l'acord amb la CUP-Guanyem, amb mesures concretes de base anticapitalista, es manté amb ferma paraula, però el fet que hagi nomenat un conseller d'Economia de perfil clarament neoliberal, a proposta de Junts, obre tots els interrogants i alertes. Des del carrer i des de la institució cal estar vigilants a les decisions. Des del carrer no s'ha parat mai de fer-ho: les plataformes i moviments a favor dels serveis públics i d'una economia alternativa treballen incansablement, governi qui governi. Les lliçons de la pandèmia no poden ignorar-se i seria un greu error intentar rescatar l'economia aplicant les fórmules que ja s'han demostrat ineficaces. Aquests dies mateix, amb la flexibilització de les normes preventives, són moltes les convocatòries de mobilitzacions en defensa dels serveis públics, i també en defensa de les pensions dignes. Les de les pensions apunten l'Estat, contra un Pacte de Toledo absolutament impropri d'un *gobierno* que s'autoanomena progressista. Les dels serveis públics apunten clarament la Generalitat. Les mobilitzacions mai s'han aturat, malgrat les restriccions, especialment les d'emergència, antirepressives i contra els desnonaments. De mica en mica l'organització i la veu popular recupera altra vegada el carrer.

Sovint es vol fer creure que és indiferent quina opció o model econòmic s'esculli, que totes són vàlides, com si es tractés d'escollir entre una carta de colors. Però no és així. Les opcions neoliberals no serveixen per rescatar l'economia i la vida de totes, ni serveixen per salvar el clima i el planeta. Ja ho hem pogut comprovar durant molts anys i no és gens intel·ligent tornar a aplicar les fórmules que ja s'han demostrat fallides. El capitalisme és depredador i s'alimenta de rebentar els drets de la majoria per sostenir els privilegis d'una minoria. No només és un sistema injust, sinó que és ineficaç, i en comptes d'aconseguir que cada vegada hi hagi més persones al bàndol de la riquesa aconsegueix tot el contrari.

El que es faci al Govern i al Parlament, ara que comença un nou cicle, determinarà el present i el futur del país i de les nostres vides. I no serà el mateix país ni les mateixes vides si les decisions es prenen amb una perspectiva neoliberal o amb una perspectiva anticapitalista. Fa dies, des del nostre mitjà públic de televisió, TV3, es va emetre un con-

tinent documental a *Sense Ficció* que ho exemplificava amb rigorositat, en el cas de les elèctriques. L'objectiu del sector públic és servir els drets de les persones. L'objectiu del sector privat lucratiu, no social ni comunitari, és servir-se de les persones i dels recursos per acumular beneficis i augmentar les fortunes de les oligarquies. Així que no, no serà el mateix. No serà el mateix si ara trinxem el territori plegant-nos als interessos dels grans oligopolis de l'Ibex que si planifiquem i impulsem una transformació econòmica arrelada, al servei de la gent, de la seva sobirania, i assumint els reptes climàtics que té el país i el planeta. Tampoc tindrem el mateix país ni les mateixes vides si afrontem l'habitatge com un negoci per a protegir els interessos de bancs, fons voltors i grans tenidors que si l'abordem com un dret bàsic a defensar. No serà el mateix, ni per al present ni per al futur, invertir en fortunes privades o invertir en serveis públics per a tothom. No serà el mateix futur, especialment per als infants i joves a qui les crisis econòmiques, climàtica i ara la pandèmia estan deixant un present i futur incert, de risc. No serà el mateix deixar la gestió dels subministraments bàsics per fer-hi negoci o per garantir drets, ni fer polítiques educatives segregadores que fer-les inclusives. Ni, en definitiva, posar al centre de la política el capital o posar-hi la vida de totes.

I en aquesta disjuntiva hi ha un element puntal. Els serveis públics. Els serveis públics són un dels pilars fonamentals per avançar cap a la igualtat d'oportunitats i d'accés als drets bàsics, sense deixar ningú enrere. Són estructura de república i llibertat. Ja ho sabem, però la pandèmia encara ho ha fet més evident. I no pot ser ni que en faltin o no siguin de qualitat ni que les condicions laborals de les persones que els sustenten siguin precàries. Ni pot ser que aquests serveis no siguin de gestió pública. No pot ser que allò que és essencial per a la vida depengui del mercat i de l'especulació del capital. Per això cal blindar aquells serveis que ja són de propietat i de gestió pública, així com recuperar la gestió pública i comunitària de tots aquells que ara són gestionats per empreses que busquen enriquir-se a costa d'allò que és vital per a totes i tots. I això hauria de ser possible fer-ho tant als ajuntaments com a la Generalitat, massa experta en externalitzacions i retallades des de l'època de Mas.

Per això, en aquest nou cicle que comença, el model compta. El servei al país per fer possible avançar en drets nacionals i en drets socials s'ha de produir alhora en els dos eixos, i alhora des dels dos àmbits motor: des de dins i des de fora de les institucions.

“

No pot ser que allò que és essencial per a la vida depengui del mercat i de l'especulació del capital.

Per això cal blindar aquells serveis que ja són de propietat i de gestió pública, així com recuperar la gestió pública i comunitària de tots aquells que ara són gestionats per empreses que busquen enriquir-se a costa d'allò que és vital

”

Flaixos

@SalimaJK: 6 atacs homòfobs en un cap de setmana a Barcelona! Concentració convocada el 5 de juny a les 11 hores a les rodalies del Centre LGTBI.

@BerniSorinas: Botigues obrint els diumenges, més creuers, desnonaments en pandèmia, la reforma laboral ni tocar-la, la llei mordassa a ple funcionament...

@mianrey: Fernando Simón declara en rueda de prensa que la mascarilla en espacios abiertos puede dejar de ser obligatoria a mediados o finales de junio.

Convocatòria d'ajuts Pla de mesures socioeconòmiques 2021

L'Ajuntament de Granollers destina **1.016.000 €** a ajuts per reactivar l'economia de la ciutat i fer front als efectes de la crisi de la Covid-19

	DESTINATARIS	IMPORTS	REQUISITS
Ajuts a la indústria cultural i creativa 200.000 €	<ul style="list-style-type: none"> Escoles de formació artística de la ciutat. Empreses, professionals en règim de treball per compte aliè o autònoms/es dedicats a la formació, creació, producció o exhibició artística que no concorrin a cap de les altres dues línies d'ajudes. Empreses, professionals en règim de treball per compte aliè o autònoms/es de sectors professionals de suport directe a la creació i exhibició cultural i creativa. 	<ul style="list-style-type: none"> De 4.000 als 6.000 €, per a empreses, societats privades i fundacions. De 1.000 a 1.500 €, per a autònoms. De 700 a 1.000 €, per a treballadores per compte aliè. 	<ul style="list-style-type: none"> Estar empadronat a Granollers o que el local o el domicili fiscal de l'activitat econòmica estigui ubicat a Granollers i que hagi estat declarat a l'Agència Tributària, abans del 14 de març de 2020. Empreses amb facturació inferior a 700.000 € anuals abans del període objecte d'aquesta convocatòria. Els professionals en règim de treball per compte aliè hauran de justificar ingressos bruts anuals inferiors al salari mínim interprofessional (13.300 € el 2020, o 4.750 € durant el 2021).
TERMINI DE SOL-LICITUD: fins al 28 de juny de 2021			
Ajuts a la contractació de persones desocupades durant un any 120.000 €	<ul style="list-style-type: none"> Empreses que tinguin el centre de treball o el domicili social al Vallès Oriental. 	<ul style="list-style-type: none"> 5.000 € per contracte, màxim 3 contractes per empresa. 6.000 € si es contracten dones o persones menors de 35 anys o majors de 45. 	<ul style="list-style-type: none"> Cal que la persona contractada estigui empadronada a Granollers i es trobi desocupada.
TERMINI DE SOL-LICITUD: fins al 30 de setembre de 2021			
Ajuts al foment de l'emprenedoria i a la creació d'activitat empresarial 45.000 €	<ul style="list-style-type: none"> Persones desocupades que creïn noves activitats empresarials. 	<ul style="list-style-type: none"> 50 % de la despesa justificada de la constitució, inici i funcionament de l'activitat durant el primer any (màxim 3.000 €, cooperatives 4.000 €). 	<ul style="list-style-type: none"> Persones empadronades a Granollers o amb el domicili de l'activitat empresarial a Granollers, desocupades el dia abans de l'inici de l'activitat empresarial.
TERMINI DE SOL-LICITUD: fins al 30 de setembre de 2021			
Ajuts al manteniment de llocs de treball 500.000 €	<ul style="list-style-type: none"> Empreses amb centre de treball o domicili social a Granollers. 	<ul style="list-style-type: none"> 8.000 € si l'activitat econòmica és no essencial. 5.000 € si l'activitat és essencial (segons la selecció d'epígrafs de les bases). 	<ul style="list-style-type: none"> Empreses amb un màxim de 50 treballadors/es. Haver mantingut el nombre de persones contractades en el període entre l'1/01-30/04/2021, en comparació amb el període 1/03-31/12/2020.
TERMINI DE SOL-LICITUD: fins al 31 de juliol de 2021			
Ajuts al treball autònom 151.000 €	<ul style="list-style-type: none"> Empresaris o empresàries individuals en règim del treball d'autònoms. Persones sòcies de societats civils privades. Persones sòcies de cooperatives en règim del treball autònom. Persones sòcies titulars de societats limitades, en règim del treball autònom i amb una facturació anual no superior als 700.000 € el 2019. 	<ul style="list-style-type: none"> De 1.000 a 1.500 €. 	<ul style="list-style-type: none"> Cal estar empadronat a Granollers o que el local o el domicili fiscal de l'activitat econòmica estigui ubicat a Granollers i que hagi estat declarat a l'Agència Tributària, abans del 14 de març de 2020.
TERMINI DE SOL-LICITUD: fins al 28 de juny de 2021			

Dilluns feia 83 anys del bombardeig del 1938 i la ciutat el va commemorar un any més. A l'acte hi va ser la presidenta del Congrés de Diputats, Meritxell Batet. Va ser el primer cop que una autoritat de l'Estat acudia a la cerimònia anual.

La contaminació, un problema a les escoles de la Ronda Sud

» Més de 700 nens respiren cada dia el fum del trànsit de la carretera
» Integració Ronda Sud denuncia la situació i demana mesures

SOCIETAT ▶ Fins als 16 anys respirant fums de cotxes, motos i camions, i en contacte amb les mercaderies perilloses que transporten. Aquesta és la realitat dels alumnes de les escoles veïnes a la Ronda Sud que, durant tota la seva etapa d'escolarització, viuen exposats a la contaminació que genera el pas d'aquesta carretera pel tram residencial.

L'escola bressol municipal La Tortuga, el centre d'infantil i primària Mestres Montaña i l'Institut Celestí Bellera estan a escassos metres de la Ronda i, junts, sumen més de 700 alumnes. Per tant, "són molts els nens que podrien tenir problemes respiratoris i de salut", explica Isabel Camacho, portaveu d'Integració Ronda Sud.

Segons informa l'Institut de Salut Global de Barcelona, "més de la meitat dels contaminants diaris que respiren els nens

Una de les protestes contra la contaminació. Foto: Integració Ronda Sud

provenen del trànsit que hi ha en el camí cap a l'escola i al voltant del mateix entorn escolar".

Per això, i davant les mesures aplicades en alguns municipis com per fer entorns escolars sense trànsit, segurs i saludables, el col·lectiu demana una solució al respecte. Però "primer, cal

conscienciar als pares", diu la portaveu. "Fa temps vam fer una reunió per tractar el tema amb l'AMPA del Mestres Montaña i no va venir ningú", afegeix.

Aquest problema encara no l'han tractat amb l'Ajuntament, però sí que els han informat a través de les xarxes.

La protesta de dimecres. Foto: CC OO

Denuncien falta de drets laborals a Burger King

EMPRESES ▶ La política laboral de Burger King ha aixecat les queixes i el malestar dels treballadors de la cadena de menjar ràpid. Per això, la Unió Intermarcial de CC OO al Vallès Oriental, Maresme i Osona, va convocar una protesta dimecres davant l'establiment que hi ha a tocar de la Ronda Sud.

"La plantilla està patint contínuament irregularitats i il·legalitats que han portat a CC OO

a denunciar-ho", diu el comunicat sobre el tema. Uns problemes que van "des de vestuaris indecents a fer més hores que un rellotge i que després no te les paguin", diu Ana Moreno, secretària de CC OO a la comarca.

Moreno informa que aquestes irregularitats es van descobrir en diverses inspeccions a locals de Barcelona que van acabar amb multes. Però des de CC OO desconeixen el seu import.

Granollers recupera l'activitat cultural d'estiu

CULTURA ▶ L'Ajuntament aposta per la cultura per a aquest estiu. Així ho va transmetre dimarts en la presentació del programa Segueix Cultura que, durant aquest juny i el juliol, recollirà prop d'un centenar de propostes i activitats. Tornarà el Musik N Viu, el cinema a la fresca i una nova edició dels concerts, espectacles i tallers a la Roca Umbert amb l'Obert X Vacances.

La regidora de Cultura, Maria Villegas, tot i això, avisava que "hi ha moltes coses que s'hauran de fer diferent". Tot i que les ac-

tivitats seguiran sent gratuïtes, caldrà reservar plaça per complir amb l'aforament i amb les normes socio sanitàries.

La decisió d'impulsar de nou la cultura respon a la necessitat de "donar una empenya al sector creatiu i artístic de la ciutat" per ajudar-los a recuperar-se de la pandèmia, deia l'alcalde, Josep Mayoral. Una decisió que el món de la cultura celebra, però que "no permet abaixar la guàrdia", sentenciava la regidora delegada de la Roca Umbert, Pietat Sanjuán.

El Palau d'Esports obre com a punt de vacunació massiva

Una sanitària, l'alcalde i Argimon al Palau d'Esports. Foto: Albert Segura / ACN

SALUT ▶ El nou punt de vacunació massiva del Palau d'Esports de Granollers ja ha obert les portes. Ho va fer dimarts amb la visita del conseller de Salut, Josep Maria Argimon.

L'equipament té 18 punts de vacunació i 50 professionals que poden arribar a administrar 4.000 dosis diàries d'Astra Zeneca i Pfizer. "És una cessió de l'espai local molt important per erradicar la pandèmia", deia el conseller Argimon.

En aquesta línia, el conseller va donar les gràcies al personal

logístic que va habilitar el Palau i va valorar positivament la tasca dels sanitaris, que treballaven dimarts "amb molta gent i una cua ràpida", afegia.

Tot i que no es va pronunciar sobre quan es podrà deixar de fer servir la mascareta al carrer, ja avançava que els locals d'oci nocturn haurien d'obrir perquè "una activitat controlada evitaria el problema dels 'botellons'". I així es va anunciar ahir. Però el conseller animava a "no confiar-nos massa per mantenir la situació estable".

Comunidades Tere

Gestión de fincas

C\ Anselm Clavé 54
08100, Mollet del Vallès
931 773 130 / 675 753 303
tere@comunidadestere.es
<http://www.comunidadestere.es>

L'aplicació per mòbil '061 Cat Salut Respon' permetrà fer videotrucades amb un metge i un intèrpret perquè les persones sordes facin les seves consultes. Una demanda de Mollet Opina que s'ha aconseguit implantar.

La Revolta Escolar contra la contaminació arriba a Mollet

» Les famílies de quatre escoles faran avui el primer tall de trànsit
» Reclamen uns entorns escolars amb menys trànsit i fum

SALUT ▶ La Revolta Escolar és una protesta que va començar a Barcelona ja fa mesos per demanar menys contaminació i menys soroll als entorns escolars. Una demanda que les AFAs i AMPAs de les escoles han articulad amb talls de trànsit a davant els centres cada 15 dies i durant mitja hora.

Ara, a aquesta reivindicació s'hi han afegit les famílies de quatre escoles de Mollet que, avui a dos quarts de cinc, tallaran el trànsit a la porta de l'Escola Montseny, de la Sant Jordi, de Can Besora i de l'Institut Aiguaviva. Serà la primera vegada que es farà aquesta acció al municipi i, alhora, l'última del curs escolar, que acaba aquest mes.

“No volem una ciutat envoltada de fum i soroll per als nostres fills, però ja és hora de queixar-se perquè Mollet, des del 2010, supera els límits de contaminació establerts per la UE”,

La Revolta Escolar va començar a Barcelona. Foto: Carola López / ACN

diuen des de les AMPA. Un fet que pretenen demostrar després del tall a l'Escola Montseny, on es mesuraran les partícules contaminants en suspensió.

Aquesta reivindicació “seguirà el curs vinent”, assegura Virginia Feria, membre de la Plataforma de Mollet per l'E-

ducació Pública i secretària de l'AMPA Montseny. A més, Feria avança que, de cara al setembre, aprofitaran els talls per fer un pas en la reivindicació i demanaran “que les escoles siguin més accessibles per anar caminant o en bicicleta i no es prioritzi tant l'ús del cotxe”.

A judici per ocupar un pis que tenia la llum punxada

HABITATGE ▶ Fa 3 anys que la Fàtima i la seva família van ocupar un pis del banc. Però, en entrar-hi a viure, es van adonar que la llum ja estava punxada. Per aquest motiu, Endesa la va portar, ahir, a judici.

Segons Juanjo Ramón, membre de la PAH Mollet i Baix Vallès, la companyia, davant la situació de vulnerabilitat de la Fàtima demostrada pels serveis socials, hauria d'haver posat un

comptador solidari. Amb això, Endesa es veuria obligada a rebaixar la factura de llum de la família aplicant-los un descompte. “Així ho marca la llei”, diu Ramón. “Però no ho han fet”.

Tot i que la PAH denuncia aquestes irregularitats, després del judici respiren més tranquils perquè “Endesa, ahir, es va mostrar oberta a dialogar i a acordar una solució amb la família”, sentència Ramón.

Suport als jutjats. Foto: PAH Mollet

Salvem el Calderí portarà a la justícia el projecte urbanístic

URBANISME ▶ La plataforma Salvem el Calderí ha fet un nou pas per intentar salvar l'espai agrícola: obrirà un procés judicial per aturar el projecte urbanístic. Així es va anunciar en el seu darrer acte, fet divendres passat, que “marca un abans i un després en l'inici d'una nova etapa d'acions”, diu Txus Carrasco, membre de la plataforma.

Tot i que, des de Salvem el Calderí saben que el procés serà llarg i feixuc perquè “anar a judici suposa enfrontar-te a un enemic molt poderós”, Carrasco assegu-

ra que aportaran les argumentacions, les propostes i les alternatives necessàries per guanyar la batalla. Un procediment que combinaran amb més mobilitzacions ara que tenen l'ajuda de més col·lectius, entitats i partits polítics. Precisament, la CUP, Ara Mollet ERC i Mollet en Comú han donat suport al procés legal.

En l'acte també es va anunciar l'inici d'una recollida de fons solidaris a través d'una plataforma de finançament col·lectiu perquè “fer tot això suposarà invertir diners”, conclou Carrasco.

Brutícia i incivisme a Ca l'Estrada pels 'botellons'

Així és com els veïns es troben el parc cada matí. Foto: Mollet Opina

ESPAI PÚBLIC ▶ Els actes incívics segueixen sent un problema a Mollet. Primer, al Parc de la Plana Lledó i ara, a Ca l'Estrada. “Cada dia Mollet es desperta brut i en mal estat”, explica Nurria Flores, portaveu de Mollet Opina. Ampolles, vidres, plàstics, vòmits o excrements són algunes de les restes a les quals han de fer front els veïns cada matí.

Davant d'aquesta situació, la plataforma ciutadana vol “conscienciar a l'Ajuntament i fer que sigui més proactiu perquè, si deixa que això passi, almenys

que l'endemà estigui tot net”, diu Flores. “No cal esperar que la gent es queixi per començar a actuar”, afegeix.

Aquests actes incívics són resultat dels botellons diaris que els joves fan en aquest i en altres parcs. Per la seva banda, l'Ajuntament ja està posant multes pel consum d'alcohol a la via pública, però Juanjo Baños, regidor de Seguretat Ciutadana i Convivència, diu que “és una tasca educativa, perquè no serveix de res posar més papereres si les que hi ha, estan buides”.

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

"Defensaré Catalunya aquí, allà on vagi i davant de qui sigui"

Justo Molinero

President del Grup Teletaxi

A. Nadeu / A. Alexandre
Fotografia: J. Chichelnitzky

El seu nom és sinònim de ràdio. Però si no s'hagués dedicat a aquest ofici, què li hauria agradat ser? Quins eren els seus somnis de nen?

Jo era mecànic des de petit, i quan vaig arribar a Barcelona vaig treballar en un taller al carrer Wellington: el taller de Pepito Domènech. D'allà vaig anar a la Renault i a la mili. Després de la mili, un amic que tenia un pare taxista em va explicar que en aquella feina es guanyaven diners i aleshores vaig comprar el taxi i vaig llogar una llicència. Van ser 12 anys treballant com a taxista, fins que Barcelona es preparava per al Mundial de futbol de 1982 i deien que vindria molta gent. Llavors vaig pensar: "I si muntem una ràdio dedicada només a què la gent pugui recuperar objectes perduts als taxis?". Aquesta va ser la idea original.

Abans de parlar de la ràdio... Com era la Villanueva de Còrdova d'on va decidir marxar amb 18 anys? Aquella Villanueva no té res a veure amb la d'ara. Gràcies a la gent que vam haver de marxar-ne, els que

s'hi van quedar van tenir més feina. Jo era un xaval que tenia somnis. Hi havia la cooperativa d'oli Villanueva i vaig treballar-hi durant l'hivern. Em pagaven 167 pessetes cada dia... De cobrar 100 pessetes a la setmana al taller a allò... Però treballava al taller 8 hores i després anava a la cooperativa. Era molt fotut i vaig pensar: "Jo a la fàbrica no torno més!". L'any següent, cap al mes de novembre, quan s'acostava el moment de tornar a la cooperativa, vaig proposar al meu pare venir cap a Catalunya. Ell tenia un germà a Santa Coloma, em va fer cas i vam venir.

Va marxar de Còrdova per guanyar-se la vida.

Sí, sí. A l'autocar que ens portava des de Villanueva cap aquí pensava: "La terra que em doni l'oportunitat de desenvolupar-me com a persona serà la meua terra". Va ser Catalunya, i la defensaré aquí, allà on vagi i davant de qui sigui.

Què el va sorprendre més de la terra a la qual arribava?

L'autocar que ens portava es va espantllar a València i el vam arreglar uns familiars i jo mateix. Quan vam arribar a Santa Coloma vam cobrar-li al conductor el mateix que havíem pagat pel bitllet. Vam anar a la ram-

bla Sant Sebastià, a casa, a dormir. I l'endemà al matí hi havia molt soroll, cap a dos quarts de sis. No sabia què passava. Vaig mirar per la finestra. Era gent que anava a treballar a una fàbrica tèxtil... No m'ho havien dit això! Perquè és clar, a les sis del matí al meu poble encara estàvem valorant si anàvem a dormir després de la festa [riu]. Llavors vaig dir-me: "Compte que aquí no regalen res".

"A la presó mai hi ha hagut gent tan honrada com aquests independentistes"

Com era la Santa Coloma dels anys 70? Hi havia relació amb els altres municipis de l'àrea metropolitana?

La rambla Sant Sebastià encara no estava asfaltada. Era una Santa Coloma molt desconeguda, i la connexió amb Barcelona era a través de l'autobús SC. Després hi havia un altre autobús, l'SM, que anava a

Montgat. No hi havia més connexions. Era com la relació que tenim ara amb Montcada, que és la població limítrofa amb Santa Coloma però no hi ha relació. Sembla que vivim d'esquena. El metro ens ha apropat, però encara estem una mica aïllats. Hi ha moltes coses a fer. Però és cert que Santa Coloma ha canviat molt.

En què ha canviat més?

Ara la gent està contenta i té orgull de pertinença. Hi ha barris molt arreglats, com el de Singuerlín, o l'avinguda de la Pallaresa, que fins fa poc era una zona marginal. Jo m'estimo molt aquesta Santa Coloma. A la d'abans t'havies de buscar la vida. Recordo que quan el metro arribava a Sant Andreu jo anava caminant cada dia fins allà per estalviar-me el bitllet de l'autobús. Cada dia!

Abans parlava de quan treballava de taxista i de mecànic. Què li va ensenyar aquella època?

Jo soc una persona que sempre m'ha agradat fer la feina millor que ningú. És el meu lema. No entenc la gent que s'aixeca i va a treballar mirant cap a un altre costat. Si faig d'operari, intento arribar a encarregar. I quan era mecànic feia el mateix. Al servei militar vaig ser el xofer del ge-

neral governador de Barcelona, don Ángel Vega Franco... Això era molt complicat per a un tio que havia vingut de fora. Quan vaig muntar l'emissora de ràdio vaig pensar que havia de ser l'hòstia, perquè si no, no sé quin sentit tenia. Jo no he nascut per fracassar.

Com va néixer la ràdio?

Em va costar molt. Vaig anar a l'Ajuntament de Barcelona i em van dir que havia de demanar una llicència, i jo vaig pensar: "A la merda el projecte!". Però després em vaig dir: "I si munto la ràdio en plan pirata, què passa?". Per fer-ho, em vaig vendre la llicència del taxi, que aleshores ja era meua. Els meus pares es van enfadar molt. Vam tirar endavant quatre anys, però el 1986 ens van tancar la ràdio. Res és fàcil. Per sort, ja teníem prestigi.

Com li van clausurar la ràdio?

Jo feia un programa des de les sis del matí fins a la una. A les nou es va presentar la policia nacional per tancar l'emissora. Jo ja ho sabia, perquè m'havien fet un *chivatazo*. La policia no tenia ni puta idea de com funciona una ràdio, perquè nosaltres seguíem emetent des del Tibidabo. Vam agafar els trastos i vam seguir en antena. I vam convocar una ▶

"Radio Teletaxi posa més música en català que Catalunya Ràdio"

◀ manifestació davant de la seu del governador civil, al Pla de Palau, perquè ens reobriessin la ràdio. És veritat que no teníem concessió, però perquè no ens l'havien volgut vendre! A la manifestació hi havia taxistes i oients de la ràdio... Aleshores ja teníem quasi 250.000 seguidors. La manifestació anava des de Colom fins al Parc de la Ciutadella...

Quan ja van tenir la llicència, emetien a Catalunya, al País Valencià i a l'Aragó. Vostè ja tenia una idea dels Països Catalans?

I tant! Tenia clar que la nostra emissora no s'entendria a altres llocs d'Espanya. Sobretot per la nostra manera de ser. Nosaltres no tenim gaire a veure amb la resta d'Espanya.

Què vol dir?

Tenim una manera de fer, de treballar, d'estalviar, de ser responsables... Som persones de paraula, que complim. Som persones amb seny. Això a altres llocs no passa.

Ara que parla d'identitat, com ha viscut durant aquests anys el procés independentista? A banda d'haver escrit un llibre junts, vostè és amic d'Oriol Junqueras...

Recordo que un dia, quan ell encara era lliure, vaig dir-li: "La independència sí, però ara no toca". Ell em va respondre: "T'entenc i et dono la raó, però ara m'he posat aquí i he de tirar endavant". Més tard, quan ja era a la presó, ell em va dir: "Quanta raó tenies quan deies que no era el moment". Puigdemont va tirar pel dret, però altres s'haurien esperat.

Per què diu que no tocava?

La gent s'havia de preparar. Sembla que si ara hi hagués un referèndum, podria sortir el sí amb un 52%. Però hi ha un 48% que diu que no vol la independència. Catalunya és qui més aporta a Espanya i a canvi rebem quatre cèntims. El que tenim per pagar les nostres despeses ens ho donen amb interessos. Per això, el primer que cal fer és reclamar la hisenda pròpia. Després altres competències... I a mesura que en tinguéssim més baixaria el nivell de demanda d'independència.

No tot són les competències.

Cert. A mi Jordi Pujol em va ensenyar què era el sentiment de pertinença a un lloc. Vaig marxar de Villanueva i no entenia el sentiment d'estima al país que tenia Pujol. Ara em sento un ciutadà d'aquí. Però si estimes la teva terra, no has de desestimar la dels altres. Si Catalunya va a més, Espanya anirà millor.

Vostè no és independentista, és clar.

Jo no, però entenc perfectament els que ho són. No pot ser que a les es-

coles d'aquí els alumnes s'hagin de pagar els ordinadors i altres els tinguin subvencionats. Ara bé, de la mateixa manera que Catalunya aporta molt a Espanya, també s'ha de dir que Catalunya s'ha construït en part amb diners d'Espanya.

Què en pensa dels que diuen que l'independentisme ha fracturat la societat catalana?

Potser hi havia una època en què passava una mica, però avui dia la gent ja entén que això és fals.

Vostè està a favor de donar l'indult als presos?

Hi estic a favor, però serà complicat... El primer que haurien de fer tots els espanyols és canviar la Constitució del 78. Una altra cosa

"No he nascut per fracassar: jo vaig muntar la ràdio perquè fos l'hòstia"

que crec que hauria de passar és que els presos demanessin perdó per poder sortir al carrer. Però és clar, si ho fessin es buscarien enemics arreu del món. Sigui com sigui, crec que a la presó mai hi ha hagut gent tan honrada com aquest grup d'independentistes.

I amb els exiliats, què cal fer?

S'han de presentar davant dels jutges i adaptar-se a la llei. Em sap greu per la Marta Rovira, perquè també li tinc afecte, però si tornen ja saben el que els toca.

Deixant la política i tornant a parlar de la seva faceta personal... El 2006 va rebre el Premi Ondas. Creu que va arribar massa tard aquell reconeixement?

No soc una persona que em posi davant del micròfon per rebre premis. El millor reconeixement és el del públic. Si jo vaig pel carrer acompanyat del locutor que vulguin, a quin dels dos creuen que coneixerà la gent? El millor premi són els nostres 400.000 oients.

Quina creu que és la clau d'aquest èxit?

Fer la ràdio que l'oient vol. En altres ràdios, el locutor fa el que li dona la gana, dona la notícia que vol... Nosaltres fem una ràdio a mida dels nostres oients... Jo veig que hi ha ràdios on hi ha tertulians que saben de tot. La gent ja està una mica farta d'aquests programes.

La seva ràdio és un emblema cultural que ha arribat a comunitats a les quals altres emissores no arriben.

És possible. Però nosaltres posem més música en català que Catalunya Ràdio, per exemple. La llei diu que jo he de posar música en català, d'acord. Però a Catalunya Ràdio no sé què li diuen... Estic segur que si poso una cançó dels Pets agradarà, però si he d'escollir entre els Pets i la Pantoja, no hi ha dubte: posaré dues vegades la Pantoja i una vegada els Pets. És el que la gent vol.

Creu que falten projectes com Radio Teletaxi que arribin al "pati del darrere" -tal com se senten alguns- de Barcelona?

Segurament. L'alcalde de Barcelona diu que vol fer que es pugui arribar d'un lloc a un altre de Barcelona en 15 minuts, i això no és possible. Barcelona necessita un alcalde obert a la resta d'alcaldes de l'àrea metropolitana. Falta comunicació i falten regidors a l'Ajuntament de Barcelona nascuts a fora de la capital... Crec que aquest perfil podria aportar moltes coses. Estem parlant d'un milió i mig de ciutadans entre l'Hospitalet, Badalona i Santa Coloma, i potser la meitat van a Barcelona cada dia, sobretot per raons de feina. I a aquesta gent se l'ha de comprendre.

Potser caldria un superajuntament de tota l'àrea metropolitana.

El que caldria és aprofitar un edifici gran, posar-hi tots els alcaldes a dins, tancar la porta i no obrir-la fins que no haguessin aconseguit posar-se d'acord [riu].

El lema de la seva ràdio és "lo nuestro". Creu que cal reivindicar més precisament això, les identitats d'aquestes ciutats?

No ho sé, jo els puc parlar del que fem nosaltres a la ràdio. Diem "no sufras, no padezcas, ilusiónate"; "hay que dar ideas, no problemas"; "la vida es una obra de teatro que no permite ensayos, por eso canta, ríe, baila, llora y vive intensamente"...

Són missatges molt vitalistes. No xoquen amb el moment de pandèmia que estem vivint?

Això sembla que ja està bastant controlat. Hem de ser optimistes i mirar endavant, si no estariem més que fotuts. Al coronavirus també el guanyarem. Hem estat molt malament, les hem passat molt putes i segurament encara ens queda un tros de camí... Jo me n'he anat a dormir i m'he llevat alguns dies sense haver dormit ni una hora. Aquí tenim 28 treballadors i això a mi em pesa molt. Però vull ser optimista i mirar el món de forma positiva. Ens en sortirem segur i ja està. ■

JUSTO MOLINERO EN 10 RESPUESTES

1. Quin és el seu músic preferit?

Rocío Jurado. Però la meua filla, des d'Austràlia, em va ensenyar els Stay Homas i també em van agradar molt.

2. I el seu menjar favorit?

El gaspatxo. I el pernil amb pa amb tomàquet, és clar!

3. A qui li agradaria entrevistar? Sigui viu o mort...

Voldria que tornés un dia a la ràdio l'Oriol Junqueras.

4. Digui'ns un llibre que l'hagi marcat...

La vida no regalada, de Luis Cabrera. M'ha agradat molt.

5. I una pel·lícula?

Esa voz es una mina.

6. Té alguna afició que ens pugui sorprendre?

Jugar a billar.

7. Hi ha algun lloc de l'àrea metropolitana especial per a vostè?

M'agrada Montcada, Santa Coloma, Badalona...

8. Digui'ns un lloc on passar les vacances...

A Austràlia, per veure la meua filla.

9. Quin és el seu màxim referent professional?

Luis del Olmo.

10. I un referent en la seva vida personal?

La gent que creu en ella mateixa, que tira endavant. Aquesta és la meua gent.

Són sis. Beatriz Silva (PSC), Chakir El Homrani (ERC), Najat Driouech (ERC), Basha Changuerra (CUP), Ignacio Garriga (VOX) i Jessica González (comuns). Són sis de 135. El 4,4%. Aquesta és la representació actual de persones no blanques al Parlament de Catalunya. Les similituds entre elles, tant polítiques com ideològiques, són escasses, però el fet de viure en una societat com la catalana les fa compartir almenys una experiència: el racisme. Algunes són nascudes a Catalunya de pares migrants, altres tenen un dels dos progenitors nascut en un altre país. Algunes van venir a estudiar i es van quedar aquí, altres van arribar quan eren petites. Són catòliques, musulmanes o no especifiquen si tenen religió. Les diferències són notables, però el fet que les uneix, la violència que recau sobre elles per tenir un origen diferent, un color de pell no reconegut com a blanc, vehicula les seves vivències. I encara queda molt lluny el dia que aquests elements deixaran d'unir-les.

POCA REPRESENTACIÓ

L'any 2003, Mohammed Chaib es va convertir en el primer diputat marroquí al Parlament de Catalunya. Ho va fer amb el PSC i va exercir el càrrec fins a l'any 2010, quan va marxar a Madrid per ser el primer diputat musulmà de la història del Congrés espanyol.

Han passat quasi dues dècades des d'aquella fita i, en part, la presència de persones musulmanes a l'hemicicle ja no és nova. No es pot dir el mateix, per exemple, de les persones d'origen xinès o romaní.

El 2015, Chakir El Homrani, d'ERC, va ser elegit diputat, però el salt qualitatiu arribaria quan el 2018 el polític nascut a Granollers esdevindria conseller de la Generalitat, el primer de pares marroquins en ser-ho. També el 2018 Najat Driouech, d'ERC, es convertia en la primera catalana nascuda al Marroc –va emigrar amb només 9 anys– en ser diputada. En aquell mandat l'amaziga Salwa el Gharbi, de Junts per Catalunya, i Beatriz Silva, d'origen xilè i del PSC, també tenien un seient al Parlament. En les darreres eleccions del 14 de febrer, a Driouech, Silva i El Homrani s'hi han sumat tres diputats no blancs més: Changuerra, afrodescendent de pare guineà i mare cordovesa, Garriga, de mare guineana, i González, colombiana que va arribar a Barcelona fa 15 anys.

És suficient aquesta representació? "Si un parlament ha de ser el reflex de la societat en què viuen els seus votants, la veritat és que el català no ho és", afirma Karlos Castilla, de SOS Racisme. Per la seva banda, González denuncia que, "així com hi ha altres infrarepresentacions com la de les dones que es debaten, la de les persones no blanques no és ni un tema al Parlament". En una línia diferent, però, Driouech assenyalava que cal "ser coherents" i re-

corda que "la migració no té el mateix impacte aquí que a França". "No podem inventar noms a les llistes", argumenta.

Sigui com sigui, a Catalunya viuen 1,3 milions de persones que no hi han nascut. Són vora el 19% de la població i, per tant, no es corresponen amb el 4% dels diputats catalans. Potser el problema es troba en la negativa del dret a vot que les persones nouvingudes pateixen al país. "Si no tenen la nacionalitat, no tenen dret a sufragi passiu

ni actiu", apunta Castilla. No poden votar ni ser votats.

Aquest no és l'únic motiu que explica la manca de representació a ulls de Castilla. "El racisme institucional fa que les persones no blanques ho tinguin més difícil per accedir a la universitat, un indret on es generen els primers contactes amb la política", apunta.

Per últim, l'integran de SOS Racisme dona una explicació més: "Hi ha moltes persones d'origen divers que es dediquen

a la política activista, però en àmbits que no estan a l'agenda política dels partits", assenyalava. Temes d'estrangeria o de racisme institucional en són alguns exemples. "Ara aquests debats comencen a aparèixer als programes polítics i per això es veuen més persones no blanques als partits, però sigui com sigui moltes vegades van a les llistes per acomplir la quota i normalment no estan en posicions de direcció", considera.

EL MIRALL DELS JOVES

Les persones d'origen divers no tenen veu en molts àmbits públics. És per aquest motiu que la presència de polítics no blancs al Parlament és tan important. "No saps quanta gent jove em contacta per dir-me que soc un referent... Joves que ni es plantejaven que es podien dedicar a la política", diu González. També ho explica Driouech: "T'ho agraeixen i et diuen que el motiva veure on has arribat".

Amb tot, aquesta tasca és la

Imatges com aquesta de la diputada d'ERC Najat Driouech intervenint al ple del Parlament encara són testimonials. Foto: Sílvia Jardí/ACN

La política segueix sent cosa de blancs

Per què no hi ha més representants d'origen divers als càrrecs de responsabilitat política? Segons denuncia SOS Racisme, el desinterès dels partits pels temes que afecten les persones no blanques o la negació del dret a vot a les persones migrades són alguns dels elements que ho expliquen, però n'hi ha més

Insults i escopinades

● Després d'un any i mig aguantant actes de violència racista, finalment Fátima Taleb va dir prou. El gener del 2017, la regidora de Guanyem Badalona en Comú va rebre dos atacs que la van portar a denunciar públicament el seu cas. El primer va succeir quan un home la va insultar i escopir al mig del carrer, i el segon, tres dies després, quan un jove va increpar-la i altres persones que l'acompanyaven es van sumar al linxament. Segons Taleb, aquells actes, més enllà de tenir relació amb el clima de racisme que es viu a qualsevol

ni a l'Hospitalet ni a Badalona hi trobem cap representant no blanc.

“Com més gran és l'espai, més diluïdes queden les identitats”, afirma Karlos Castilla, de SOS Racisme, per explicar les dificultats per a les persones d'origen divers per dedicar-se a la política en grans ciutats.

Al mateix temps, és en el món municipal on s'expressa el racisme de forma més evident. Segons SOS Racisme, durant les darreres eleccions municipals a Catalunya la majoria de programes polítics dels partits -VOX encara era embrionari- no feien

Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat i Badalona, les tres primeres ciutats de Catalunya, actualment no tenen cap regidor d'origen divers als seus plenaries

municipi de Catalunya, estaven relacionats amb el clima d'odi generat per Xavier García Albiol i els seus es-lògans xenòfobs que legitimaven posteriors agressions.

El cas de Taleb posa sobre la taula la situació que viuen moltes persones no blanques quan s'exposen de forma pública en el món local. Al mateix temps, el seu testimoni podria explicar per què en les tres primeres ciutats del país no hi trobem cap regidor d'origen divers. Després que ella deixés la primera línia de la política municipal en les darreres eleccions perquè el codi ètic de la seva formació no permet repetir mandat, actualment ni a Barcelona,

pràcticament cap esment als temes que preocupen les comunitats no blanques: el racisme policial, les identifications per color de pell, el dret a vot o la venda ambulants. A Barcelona, per exemple, la CUP era l'única formació que detallava propostes antiracistes en aquests àmbits. El PSC, el PP, Junts i Ciutadans no es mullaven, i en el cas de la venda ambulants fins i tot algun d'ells tenia propostes que feien el joc al racisme. Per la seva banda, ERC i Barcelona en Comú es mantenen en una posició ambivalent i feien petites passes en alguns temes com el racisme policial, però no es mullaven en altres qüestions com les identifications racistes.

punta de l'iceberg. Driouech considera que “la representació a l'àmbit polític és molt important, però no pot anar sola, ja que el personal de la universitat, la policia o els ajuntaments també haurien de ser diversos”. Per a Changuerra, la manca de representació és molt profunda: “No estem representades enlloc, ni als contes, ni a la televisió ni a la història...”, lamenta.

DEL MÓN LOCAL AL PARLAMENT

Driouech donava formacions de diversitat al Masnou. El Homrani va començar la seva militància a ERC a Granollers. Changuerra des de la seva joventut estava vinculada a les comunitats negrodescendents i amb el moviment independentista del Prat i Santa Coloma. González era activista a Ciutat Vella.

Un dels elements que aglutina la forma de fer política de les persones no blanques és la seva implicació amb les comunitats a les quals se senten vinculades. “El meu escó no és meu, és un escó col·lectiu”, resumeix Changuerra per afegir que ella no es representa a si mateixa, sinó “a la comunitat negrodescendent”. És per això que sent “un pes i una responsabilitat, perquè la comunitat ha llui-

tat molt” perquè ella “pugui ocupar aquest espai polític”. És la mateixa forma d'entendre la política que té González. “El meu escó està a disposició de la comunitat colombiana i d'allò que jo en dic les comunitats dels ningú”, apunta. La visió d'ambdues xoca amb l'estereotip que s'ha instal·lat entre la població envers la política i l'obsessió dels partits per conservar cadires. “El concepte de comunitat d'identitat és una cosa que les persones blanques no tenen. Jo soc perquè nosaltres som”, sentència la diputada de la CUP.

LA VIOLÈNCIA

La coincidència més gran entre les històries de les polítiques no blanques és la violència rebuda. “Estic molt acostumada que m'insultin, que em diguin mora de merda o ves-te'n al teu país... Que m'insultin a mi, però no a la generació dels meus fills”, diu Driouech. La seva manera d'entomar la violència amb resiliència és semblant a la de Changuerra quan afirma que “qui ha viscut els anys 90 a Barcelona sap què és la violència contra les persones no blanques, les batudes nazis...”. “El perill va amb el càrrec i per això tinc els mecanismes de defensa”, relata. La diputada de la CUP afegeix

“No estem representades enlloc: ni als contes, ni a la televisió, ni a la història, ni a les universitats, ni a la policia, ni als ajuntaments...”

“A VOX hi ha gent que ha estat vinculada a crims d'odi i em preocupa què pot passar si un dia em quedo sola al Parlament cap al tard i hi coincideixo”

que a les xarxes els atacs són constants: “Si dic, per exemple, que Catalunya està sustentada en la suor i la sang dels meus avantpassats, rebo tota classe d'insults”.

Al carrer, a les xarxes, però també a la política hi ha racisme. “Cap espai n'és lliure”, afirma Changuerra. “Tot i que a la CUP fa uns anys que fem revisió i se suposa que és un espai més permeable, també hi ha situacions de desigualtat i de poder”, relata.

Al carrer, a les xarxes, als partits i també al Parlament. Encara que Driouech assenyala que ella mai ha patit situacions de racisme a la institució, González sí que s'ha sentit menystinguda. Es refereix a la mirada de superioritat que detecta en els seus companys d'hemicicle, a la condescendència amb què la tracten -també per ser dona- i al descrèdit que hi ha al Parlament cap a les maneres de fer política de les persones diverses. “Sovint s'invaliden les altres formes de coneixement de les nostres comunitats allunyades de l'acadèmia, com el coneixement oral”, detalla Changuerra.

A tot arreu hi ha racisme, ja que com coincideixen els diputats no és un problema que tingui a veure amb les actituds individuals, sinó un problema estructural.

VOX I EL CAS GARRIGA

I com pot ser que un home no blanc encapçalés una formació com VOX? “Garriga és un fill sa del racisme, un cas d'èxit”, considera González. “El que ell no entén és que si un dia no duu la barba afaitada i s'oblida el DNI a casa, podria acabar en un CIE”, afegeix. Així mateix, Garriga és, segons la revista Afrofemines, la salvaguarda del partit contra aquelles veus que acusen VOX de racista. Una salvaguarda per poder seguir-ho sent.

Més enllà d'aquesta estratègia, el cert és que l'èxit de la formació preocupa els polítics antiracistes. “Tot i que ens passem el dia dient que no passaran, han passat”, es lamenta Changuerra. González afirma que “a VOX hi ha gent que ha estat vinculada a crims d'odi” i li preocupa “què pot passar” si un dia es queda sola al Parlament cap al tard i hi coincideix.

Des de SOS Racisme afirmen que VOX és el reflex d'una societat que no ha tancat les ferides del franquisme i que, tot i voler-se antiracista, encara no es mereix el prefix de combativa.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El Tenes, un espai per a tothom

» Des de demà i fins al 2 de juliol els veïns podran dir la seva sobre la transformació de la zona del riu
 » La millora d'aquesta zona natural és una de les prioritats de l'Ajuntament durant aquest mandat

Olga García
PARETS

Un gran parc al voltant del riu connectat amb la ciutat i, a la vegada, amb la zona industrial. Un punt de trobada, lleure i oci de 7,5 hectàrees amb valor ecològic, paisatgístic i promotor de la biodiversitat. En tot això és en el que es convertirà la llera del Tenes al seu pas per Parets del Vallès.

Es tracta d'un projecte en què l'Ajuntament treballa des de fa temps, ja que "és una de les prioritats de l'equip de govern per aquesta legislatura", diuen des del consistori. L'objectiu, restaurar i conservar el riu i el seu entorn com un recinte esportiu, social i respectuós amb el medi ambient. Però, per fer-lo un espai de tots i perquè, com explica la regidora de Medi Ambient, Rosa Martí, "els paretans visquin de cara i no d'esquena al

riu", aquest projecte s'obrirà a la ciutadania. Des d'aquest dissabte i fins al 2 de juliol, la gent de Parets podrà omplir un qüestionari per fer les seves propostes i donar a conèixer les seves prioritats per a l'espai natural. "Un projecte a llarg termini que donarà valor al municipi", afegeixen des de l'Ajuntament.

El disseny d'aquest nou espai, anirà a càrrec de l'Estudi Martí Franch (EMF), guanyador del concurs que l'Ajuntament va obrir, l'estiu passat, a diferents empreses interessades a canviar l'entorn del riu. "El repte que suposa convertir el Tenes en un equipament públic va ser el que ens va motivar a fer el projecte", diu Gemma Batllori, biòloga i paisatgista de l'EMF. "Com a requisit d'aquest encàrrec, des d'un principi ja se'ns va avisar que treballaríem conjuntament amb la ciutadania i ens sembla bona idea, perquè són ells qui coneixen, de primera mà, les necessi-

El projecte de recuperació de la llera del Tenes convertirà l'espai en un gran paratge natural i social. Foto: Ajuntament

tats i les problemàtiques reals d'aquest espai", afegeix.

Des de les entitats i associacions veïnals també valoren positivament la proposta. "Ens sembla una magnífica notícia obrir aquest procés participatiu, no només pels valors democràtics que implica, sinó perquè farà que tothom senti la inter-

vençió i el riu més seus", explica Santi Tous, president de l'Associació per a la Gestió Sostenible del Territori de Parets del Vallès. Tot i això, Tous convida l'Ajuntament a no oblidar altres projectes que "són menys vistosos, però també són importants, com posar un servei de clavegueram al barri de Can Riera".

Per donar a conèixer aquesta iniciativa, al llarg d'aquest juny l'Ajuntament proposarà diverses activitats que permetran als paretans apropar-se al riu, descobrir-lo i fer-lo seu. "Això és, en definitiva, fer poble", sentència Tous. Però, per davant de tot, hi ha d'haver el "respecte a la naturalesa autòctona d'aquest espai", conclou.

**NECESSITEM ALIMENTS
 BÀSICS PER CONTRIBUÏR
 A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
 163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniavallès

bancdelsaliments.org

El director de *La TDT de Catalunya Ràdio*, Ricard Torquemada, va passar abans-d'ahir per l'Ateneu Jaume Rifà per fer una conferència sobre la situació actual del Barça i els reptes que ha d'afrontar.

Els veïns ja poden opinar sobre el Pla Local de Comerç

MARTORELLES ▶ L'Ajuntament de Martorelles vol tenir en compte l'opinió dels veïns per elaborar el Pla Local de Comerç i, per això, ha posat en marxa una enquesta que es pot respondre fins al 30 de juny.

Des d'abans-d'ahir, aquesta consulta es pot respondre al portal web municipal (martorelles.cat/enquestacomerc), tot i que també existeix la possibilitat d'emplenar-la en format físic, ja que les butlletes estan en-

Una imatge d'arxiu del mercat, Foto: Aj. de Martorelles

L'enquesta es pot respondre al web municipal o en la butlleta del Lledoner

cartades en el butlletí d'informació municipal *El Lledoner* d'aquest mes de juny. Qui prefereixi fer-ho d'aquesta segona forma, haurà de dipositar l'enquesta contestada a les bústies que hi ha a l'edifici de l'Ajun-

tament, la Biblioteca, el Cellar de Carrencà, el Pavelló, la comissaria de la Policia local i el Safareig.

L'enquesta comença amb dues preguntes genèriques, el municipi de residència i l'edat, i aleshores entra ja en els hàbits de consum. Planteja qüestions com la periodicitat amb la qual es fan compres i si es tria els pe-

tits comerços, el mercat setmanal o les grans superfícies.

Altres aspectes que el govern municipal vol saber és si els veïns compren algun producte fora del poble (en cas afirmatiu, perquè ho fan), si fan servir Internet en les seves compres, la percepció que es té sobre el comerç local i les accions que cal impulsar per millorar-lo.

Un projecte local, finalista de l'Audi Creativity Challenge

RECICLATGE ▶ El projecte *Organic Line*, creat pels martorellesencs Gerard Truyols i Denis Cruces, i el santfostenc Pau Carriedo, alumnes de quart d'ESO de l'Institut Alba del Vallès de Sant Fost, és un dels 10 finalistes de la sisena edició de l'Audi Creativity Challenge. Els tres joves han desenvolupat una *app* per facilitar la gestió dels residus que generem a casa.

"Creiem que la ciutadania no està prou conscienciada amb el reciclatge i aquesta pot ser una eina eficaç per a gestionar els re-

sidus domèstics", assegura Truyols, que diu que van rebre l'encàrrec "com una activitat de classe per incentivar-nos a tirar endavant una idea d'empresa que canviés la vida de les persones a través de l'ús de les noves tecnologies".

Tot i que hi ha un jurat que decidirà quin considera que és el millor dels 10 projectes, un 20% de la decisió està oberta al vot popular a través del portal web voting.audicrea.com. L'últim dia per votar serà el pròxim divendres 18 de juny.

Els joves autors del projecte. Foto: Aj. de Martorelles

Passion for life

ERVAUTO MONTORNÈS

AGÈNCIA OFICIAL
RENAULT - DACIA

EXPOSICIÓ
CARRER SANT ISIDRE, 26

TALLER
CARRER ANSELM CLAVÉ, 9

935 72 30 70

935 68 12 89

L'Ajuntament va treure a concurs, a finals de la setmana passada, el primer tram de les obres transformació de l'antic camp de futbol de Montornès Nord en un parc urbà. Tot plegat forma part de l'acord assolit amb la Fundació Cruyff.

El nou mercat de Montornès Nord tindrà una coberta solar

COMERÇ ▶ A principis d'aquest any l'Ajuntament de Montornès anunciava la construcció d'un mercat municipal a Montornès Nord, i fa uns dies el projecte va fer un nou pas endavant. A finals de la setmana passada, el govern municipal va publicar el projecte de l'equipament, que es construirà en un solar de propietat municipal que hi ha a tocar de l'actual Mercadona.

Segons ha publicat *Som Montornès*, l'equipament tin-

L'equipament es construirà a tocar de l'actual Mercadona. Foto: Google Maps

Finalment la inversió necessària serà de 443.000 euros i no de 400.000

drà una coberta solar i un total d'11 parades, la majoria de les quals serviran per acollir els paradistes de l'actual mercat. A la

part central de l'edifici hi haurà les zones comunes (i un bar amb cuina, entre altres), mentre que les parades s'ubicaran a la resta de l'espai.

EQUIPAMENT SOSTENIBLE

Un dels aspectes que més destaca del projecte és la seva aposta per la sostenibilitat i l'estalvi

d'energia. La coberta solar, formada per una quarantena de panells, servirà per generar part del consum necessari per al funcionament de la instal·lació.

Tot i que inicialment es previa una inversió de 400.000 euros, finalment caldrà una xifra que superarà per poc els 443.000 per fer-lo realitat.

Un detall del cartell que ha distribuït el consistori. Foto: Aj. de Montmeló

Montmeló es blindarà durant el cap de setmana de motos

SEGURETAT ▶ Aquest any no toca. Aquest és el lema que ha triat l'Ajuntament de Montmeló per a la campanya informativa en la qual anuncia que restringeix l'accés al poble avui i demà, els dies previs a la celebració del Gran Premi de MotoGP al Circuit.

L'objectiu d'aquesta mesura és evitar les concentracions moteres que, tradicionalment, acompanyen la celebració de les curses. Per això, per evitar la

gran aflluència de visitants, patrulles dels Mossos es col·locaran a les entrades del poble i identificaran les persones que vulguin accedir-hi durant les dues tardes i les dues nits. Únicament els veïns o les persones que treballen al poble podran accedir-hi.

De la mateixa manera, tampoc hi haurà activitats al carrer ni punts de venda per a seguidors de les motos.

La Llagosta | Pressupostos participatius

Des d'avui i fins al dia 22 d'aquest mes, els veïns de la Llagosta ja poden votar les 19 propostes finals dels pressupostos participatius d'aquest 2021.

La Llagosta | Santa Perpètua

Victòria municipal en un dels litigis per la gestió del Turó

LA LLAGOSTA ▶ La gestió del Complex Esportiu Municipal (CEM) El Turó ha estat un dels grans maldecaps del govern municipal de la Llagosta en els últims 10 anys. A finals de la setmana passada, però, durant la Sessió Plenària del maig, l'Ajuntament d'Oscar Sierra va anunciar que el Tribunal Suprem ha resolt a favor del consistori el procediment judicial obert amb l'empresa Geafe en referència a la liquidació de la intervenció en aquest equipament municipal.

D'aquesta manera acaba un procediment judicial que va co-

El conflicte amb l'empresa Geafe s'arrossega des de fa prop de 10 anys

mençar l'any 2014, i que en totes les instàncies judicials prèvies al

L'equipament esportiu, en una imatge d'arxiu. Foto: Google Maps

Suprem s'havia resolt favorablement als interessos de la Llagosta. El següent pas, segons es va apuntar en el Ple, serà un encàrrec als serveis econòmics i jurídics de la Corporació per tramitar els expedients per cobrar les liquidacions aprovades per acords del ple sobre el tancament definitiu del procés d'intervenció de la gestió i explotació de l'espai mentre va gestionar-ho Geafe.

L'alcalde va afirmar que la decisió del Suprem és "una bona notícia", mentre que Eva Miguel, de la Llagosta en Comú, va apuntar que el procediment es va posar en marxa amb un govern liderat per Iniciativa per Catalunya.

Encara hi ha un altre contenciós judicial obert entre l'Ajuntament i Geafe, iniciat el 2012, sobre la rescissió del contracte per la gestió del CEM El Turó.

El centre no tancarà mentre es facin les obres. Foto: Google Maps

El CAP de Santa Perpètua serà més accessible

SALUT ▶ Les obres de millora del Centre d'Atenció Primària (CAP) de Santa Perpètua, que s'anirà millorant en diferents trams, van començar dilluns. Si els terminis es compleixen, l'equipament estrenarà imatge i espais entre els mesos d'octubre i novembre d'aquest any.

Les obres es fan per facilitar l'accés a persones amb mobilitat reduïda, tot i que el projecte també inclou l'ampliació de consultes i noves finestres per millorar la ventilació dels espais de

l'ambulatori, segons va explicar la regidora de Salut Pública, Sandra Gómez, qui també ha demanat "paciència" als veïns durant aquests mesos.

Les obres, però, no obligaran a tancar el CAP i l'atenció assistencial tampoc es veurà afectada. En la primera fase les obres es faran a la planta baixa, de manera que els usuaris hauran d'entrar pel soterrani, on actualment es fan les extraccions i la vacunació, a peu per la rampa de l'esquerra.

El Consell Comarcal està treballant amb la Diputació en un projecte per millorar la senyalització dels senders turístics que passen pels principals rius de la comarca: Mogent, Congost, Tenes, Riera de Caldes i Besòs.

Una Autoritat del Transport Metropolità vallesana?

MOBILITAT ▶ FEMvallès ha celebrat recentment el seu desè aniversari formalitzant la seva constitució en entitat i fent una petició: que es creï una Autoritat del Transport Metropolità per a l'àrea del Vallès (tant Oriental com Occidental).

Les dades diuen que la mobilitat interna al territori suposa el 85% dels trajectes, uns 845.000 desplaçaments diaris segons el Departament de Territori. Tanmateix, la "quota modal", o més ben dit, el percentatge d'ús del transport públic al Vallès és de només el 18%.

"La realitat actual és que pertanyem a l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, però fora de l'entorn més immediat de la capital catalana la situació és d'infrafinançament", denuncia a *Línia Vallès* Manel Larrosa, un dels membres de la junta de FEMvallès, que apunta que, pel que fa a la mobilitat, se senten "com uns ciutadans de tercera o de quarta".

De fet, en un comunicat publicat divendres passat, FEM-

La mobilitat és una de les assignatures pendents de la comarca. Foto: Arxiu

vallès comparava la seva realitat amb la de l'entorn de Tarragona, on des de l'any passat està en procés de creació l'ATM Terres de l'Ebre. "En xifres d'inversió, el greuge comparatiu és enorme", afegeix Larrosa, que va més enllà i apunta que "el Pla Director d'Inversions del transport públic al Vallès Oriental és inexistent".

Larrosa argumenta també que "no té sentit que un consorci creat inicialment entre l'A-

junta de Barcelona i la Generalitat decideixi sobre la mobilitat d'1,3 milions de persones sense que les autoritats locals hi tinguin res a dir", cosa que considera "un escàndol democràtic".

El membre de FEMvallès completa la seva argumentació apuntant que "caldría tenir una visió molt més local, amb solucions comunes, però on es tingués molt més en compte les necessitats reals de cadascun dels territoris".

L'atur baixa per tercer mes seguit al Vallès Oriental

OCUPACIÓ ▶ El mes de maig va tancar-se amb una nova davallada de les dades d'atur, mantenint una tendència a la baixa que ja dura tres mesos.

En total, a les llistes de les Oficines de Treball del Vallès Oriental a finals del mes passat hi havia 25.534 persones, 515 menys que en el mateix moment de l'any passat. El descens és moderat, però mostra una certa recuperació de l'activitat econòmica.

Obres per reparar l'esvoranc del Pont de la Verge

LES FRANQUESES ▶ A finals de la setmana passada van començar les obres per reparar l'esvoranc del Pont de la Verge, a Llerona. Des de l'aparició del forat (a mitjans del mes passat), la via Europa ha estat tancada a la circulació en els dos sentits.

El consistori ha explicat que vol enllestir la reparació com més aviat millor per tal de poder reobrir el trànsit d'aquest punt de la vila.

L'OnCodines Trail recapta prop de 100.000 euros

SOLIDARITAT ▶ L'esport i les causes solidàries van tornar a donar-se la mà dissabte passat. L'OnCodines Trail, la cursa de muntanya que col·labora amb la Fundació Oncovallès i la Barcelona Brain Health Initiative de l'Institut Guttmann va aconseguir recaptar gairebé 100.000 euros.

La prova, a més, va tenir un record per al paretà Sergi Mingote, mort el gener d'aquest any a la muntanya del K2.

El mercat de Canovelles tornarà al centre

COMERÇ ▶ A partir del diumenge de la setmana que ve, el mercat de Canovelles tornarà al seu lloc habitual: el centre del poble. Aquesta és la intenció amb la qual treballa l'Ajuntament, que després de les flexibilitzacions que ha impulsat el Procicat ha acordat amb les associacions de marxants fer el canvi. S'havia estudiat fer-ho en dos dies (aquest diumenge i el que ve), però finalment es farà de cop.

Foto: ICS

Creix el nombre de veïns de la comarca que deixen de fumar

SALUT ▶ Molts vallesans han deixat de fumar en els primers quatre mesos d'aquest 2021. Així ho reflecteixen les dades recollides per diferents equips d'atenció primària de l'Institut Català de la Salut. En concret, entre els mesos de gener i abril s'han registrat 1.858 persones que van deixar de fumar, mentre que en tot el 2020 la xifra va ser de 1.769 vallesans.

Igualment, cal apuntar que durant tot l'any passat, la Uni-

tat de Tabaquisme del Servei d'Atenció Primària de la comarca va superar el centenar de persones que es van posar en tractament per deixar de fumar, consolidant-se com el punt de referència per a tothom qui vulgui abandonar aquest hàbit.

S'estima que a Catalunya moren cada any gairebé 10.000 persones per malalties ocasionades pel consum de tabac o per l'exposició al fum ambiental.

Un Corpus adaptat a les mesures actuals

LA GARRIGA ▶ Demà i demà passat la Garriga celebrarà el Corpus, una festa que, com tota celebració, s'ha d'adaptar a les mesures de seguretat i de contenció de la pandèmia.

El Corpus va començar a escalfar motors dissabte passat amb la inauguració de de l'exposició del Concurs de cartells, i enguany també comptarà amb el Concurs d'Aparadors.

Acord per col·laborar amb l'Ametlla Rebel

L'AMETLLA ▶ L'Ajuntament i l'entitat l'Ametlla Rebel han signat un conveni de col·laboració que servirà perquè el consistori doni 2.000 euros per a diferents projectes solidaris.

Una de les iniciatives que vol impulsar l'Ametlla Rebel és potabilitzar l'aigua del pou que abasteix el centre sanitari de Kribi, al Camerun, per millorar la vida dels seus veïns.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Les Franqueses | Obres al camp de futbol de Llerona

L'Ajuntament de les Franqueses ha invertit 8.250 euros en la millora de la gespa artificial del camp de futbol de Llerona. També s'han retirat residus que hi havia i s'han repintat les línies de joc paral·leles a les tanques.

Les motos (i els aficionats) se citen de nou al Circuit

» El GP de Catalunya torna a celebrar-se en el seu mes habitual
» Quartararo, Gardner i Acosta hi arriben liderant les tres categories

Pau Arriaga
MONTMELÓ

Després que l'any passat la pandèmia fes que el Gran Premi de Catalunya de motociclisme es disputés el setembre i a porta tancada, en aquest 2021 torna la normalitat: les motos i els aficionats tindran la seva cita a principis de juny, com és habitual.

I és que entre avui i diumenge, l'atenció de l'univers de les dues rodes es concentra al Circuit, escenari de la setena prova de la temporada. Com és habitual, la jornada de divendres serà la destinada a les tandes d'entrenaments lliures, dissabte es decidiran l'ordre de les graelles de sortida i diumenge serà el dia de les competicions.

Enguany, els organitzadors de la competició han decidit canviar l'ordre de les curses, perquè

Diumenge tornarà a ser dia de curses. Foto: Miquel Rovira / Circuit

la categoria reina no coincideixi en horari amb el Gran Premi de Formula1 que s'estarà disputant a l'Azerbaidjan.

Fabio Quartararo (MotoGP), Remy Gardner (Moto2) i Pedro Acosta (Moto3) arriben a Montmeló com a líders de les seves respectives categories i el GP vallesà planteja incògnites com el rendiment de Marc Márquez i Alex Rins en la categoria reina i l'al·licent de tornar a veure els pilots de casa, els Espargaró, i el

jove murcià Pedro Acosta, guanyador de tres curses en aquest mundial 2021 i líder de Moto3.

23.600 ESPECTADORS

Des de dimecres, a més, se sap que 23.600 espectadors podran gaudir en directe de les curses, gràcies al relaxament de les restriccions que afecten l'esport. El GP de Catalunya, doncs, serà l'esdeveniment esportiu més multitudinari a Espanya des de principis de març de l'any passat.

El BM Granollers no jugarà a Europa la temporada que ve

Dimecres va ser un dia de comiats. D'entrada, el primer equip masculí del Balonmano Granollers va acomiadar-se de les seves opcions de jugar competició continental el curs que ve després de perdre a casa contra el Guadalajara (26-30).

Després del partit, però, va arribar el moment del comiat de tres dels jugadors de la primera plantilla que no seguiran al club

la temporada que ve: el capità Marc García (ja va anunciar la seva retirada mesos enrere), Borja Lancina i Mamadou Gassama (qui marxa a Portugal).

El darrer adeu que s'ha conegut en les darreres hores ha estat el del tècnic del sènior femení, Robert Cuesta. L'entrenador de Montornès posa punt final a la seva etapa al club, ja que el curs que ve dirigirà el Rocasa Gran Canaria.

Gassama marxa. Foto: BMG

Sabatilles a punt: torna la Mitja

ATLETISME ▶ Un dia esperadíssim pels atletes de la comarca ja ha arribat: demà se celebrarà la Mitja de Granollers. La sortida i arribada serà al mateix lloc, el carrer de l'Empordà de Granollers, però el recorregut de 21 quilòmetres portarà els participants per altres municipis de la comarca: Canovelles, les Franqueses i la Garriga.

El primer tret de sortida es donarà a les vuit del matí, quan arrencaran la Mitja tots els participants que tinguin acreditada una marca d'una hora i mitja o

menys. Dos minuts després es posaran en marxa els corredors que tinguin un millor temps que oscil·li entre 90 i 105 minuts, a les vuit i cinc minuts començaran a córrer els qui hagin fet una marca entre 106 i 120 minuts i, per últim, podran iniciar el recorregut tots els qui restin.

CANVIS

La Mitja, com totes les proves esportives del país, no és aliena a la situació actual, i ha hagut de limitar les inscripcions a un màxim de 4.000 participants i can-

viar el recorregut i l'horari habitual de la cursa.

De fet, a principis de febrer, quan es va tenir la seguretat que la prova podria fer-se, inicialment s'havia fixat per al 16 de maig, data que en última instància va tornar a endarrerir-se gairebé tres setmanes.

El kenia Abraham Kiptum i la badalonina Míriam Ortíz són els vigents guanyadors d'una prova que pot presumir d'haver vist desfilant estrelles com Haile Gebrselassie, Wilson Kipsang i Carles Castillejo, entre altres.

Segon viatge al País Valencià: el CD la Concòrdia visita Elx

El CD la Concòrdia segueix viu en el play-off d'ascens a Primera Divisió femenina de futbol sala i demà, a dos quarts de set de la tarda, jugarà el segon partit de la post temporada a la pista del Joventut d'Elx.

L'expedició llagostenca, però, tindrà les baixes de Naiara (va patir un cop en el darrer partit) i Paula (que arrossega molèsties al genoll i amb qui Javi Ruiz va dir a *Ràdio la Llagosta* que no vol arriesgar), de manera que caldrà que les jugadores facin un esforç

extra contra un conjunt contra qui ja van perdre a l'Esperanza Lag (5-1) però a qui van derrotar al Pavelló Antonio García Robledo fa tot just un parell de setmanes (2-1).

PATIMENT I VICTÒRIA

L'equip s'ha guanyat ser en aquesta altura de la temporada gràcies a la meritòria victòria aconseguida dissabte passat a Castelló (1-2). Els gols de Villa i la capitana Sonia abans del descans van donar tranquil·litat, tot i que va tocar patir al segon temps.

Palou frega la victòria a les 500 Milles d'Indianapolis

Una imatge del pilot vilamajorí. Foto: Twitter (@AlexPalou)

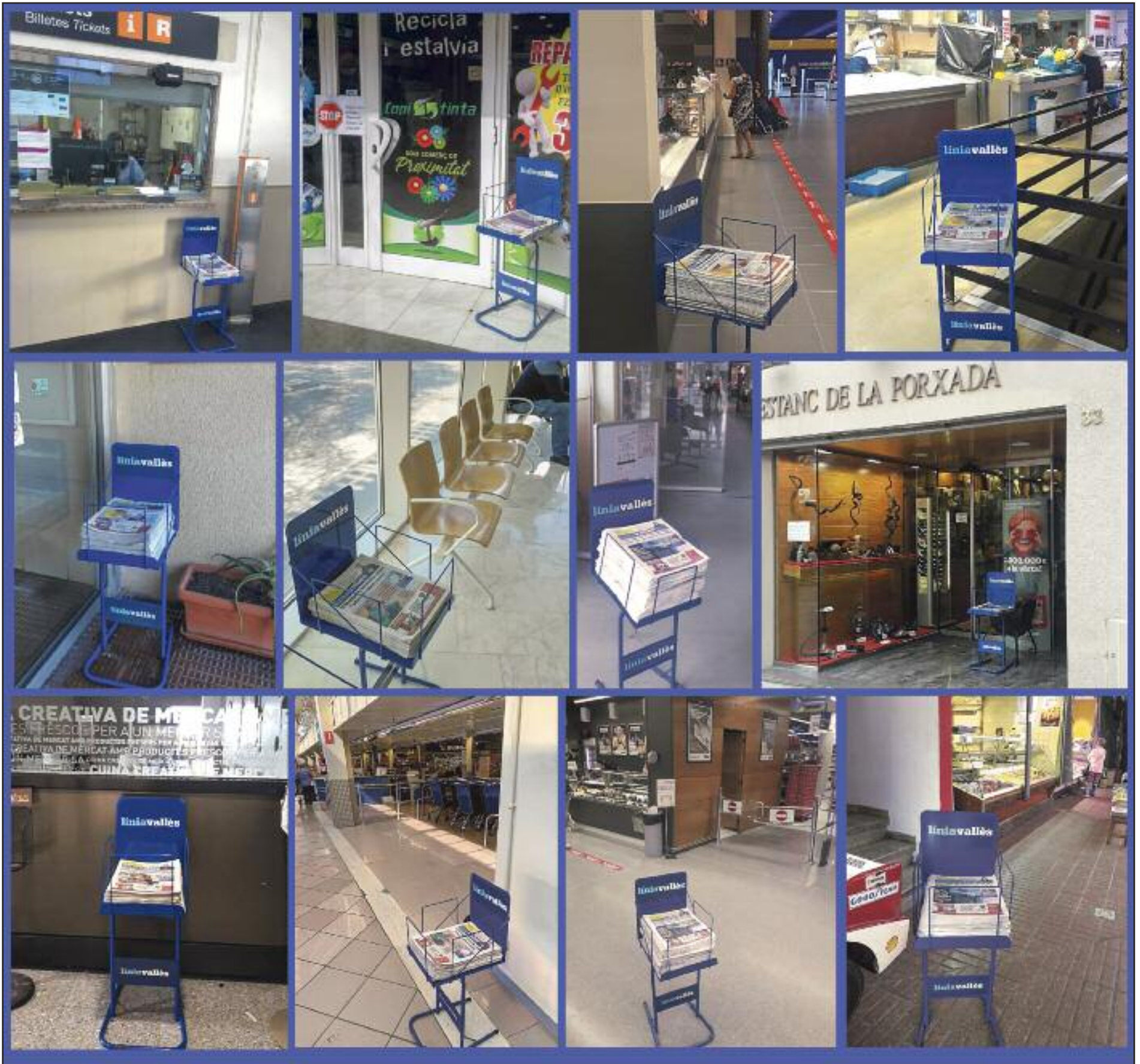
MOTOR ▶ El pilot vilamajorí Àlex Palou continua fent història al Campionat de les IndyCar Series. I és que diumenge va estar a punt d'escriure el seu nom en lletres daurades en una de les proves automobilístiques més mítiques de la història: les 500 Milles d'Indianapolis. Palou, que debutava amb l'escuderia Chip Ganassi, sortia sisè i, tot i dominar la prova durant aproximadament la meitat del recorregut, va haver de conformar-se amb la segona plaça, per darrere del brasiler Hélio Castroneves.

L'estratègia de Palou va ser gairebé perfecta, amb una bona seqüència d'aturades al box, mantenint les distàncies i reservant combustible. Tot i això, el vilamajorí veuria com l'experiència del pilot paulista s'imposava i li feia l'avançament definitiu a dues voltes d'acabar.

"Tornarem i tornarem més forts. Fa mal, però són molts punts i és molta experiència per a mi en una de les primeres carreres d'oval. Espero que l'any vinent pugui guanyar", va assegurar el jove pilot després de la prova.

La cursa torna després d'un any d'absència. Foto: Twitter (@KH7_Sport)

**Sempre a prop
teu**

líniavallès

No t'ho perdís

Foto: Cabosanroque

Dimonis

Última setmana per visitar l'exposició 'Dimonis' a l'Arts Santa Mònica, a La Rambla de Barcelona. Es tracta d'una instal·lació de Cabosanroque, un duo d'artistes format per Laia Torrents i Roger Aixut, que s'aproxima al poeta Jacint Verdaguer d'una forma ben curiosa, centrant-se en el seu vessant més tètric. Torrents i Aixut recreen la casa on Verdaguer feia exorcismes, una faceta força desconeguda de la seva vida. "Dimonis" és una obra polifònica on l'espectador acaba formant part d'una altra obra que el conté", diuen des de l'Arts Santa Mònica. Qui s'hi atreveix?

Famosos

"Culers, estic molt content de tornar a casa". Amb aquestes paraules, Èric Garcia (Martorell, 2001) confirmava el seu fitxatge pel FC Barcelona en un vídeo publicat pel mateix club. Després d'haver crescut com a futbolista a les categories inferiors del Barça, el jove central va deixar casa seva fa quatre anys per anar al Manchester City. En aquest club anglès va debutar al primer equip la temporada 2018-2019 de la mà de Josep Guardiola, l'entrenador que cada cop li ha atorgat més confiança. La seva joventut, la seva experiència a un equip de primeríssim nivell i el suport de Guardiola (considerat per molts el millor entrenador del món) són els ingredients que l'han convertit en un dels grans objectius del Barça. Objectiu assolit: el martorellenc tornarà a vestir de blaugrana la temporada que ve i té contracte fins al 2026.

La fitxa

QUI ÉS?

È R I C G A R C I A

ÉS FAMÓS PER...

Ser un futbolista amb un futur prometedor
Ha jugat tres temporades al Manchester City de Guardiola

QUÈ HA FET?

Fitxar pel Barça
Torna a casa quatre anys després convertit en un gran central

A LES XARXES...

Li donen la benvinguda
Els culers veuen amb il·lusió el seu fitxatge

Llibres

La nit portuguesa
Gabriel Ventura

A principis de setembre de 2018, l'excèntric equip d'Andergraun Films, liderat pel director Albert Serra i la productora i actriu Montse Triola, arriba a l'Alentejo, al sud de Portugal, per rodar la que serà la pel·lícula més provocadora i proçaç del cineasta de Banyoles, *Lliberté*. Serra va convidar el poeta Gabriel Ventura a escriure una crònica del rodatge.

Teatre

Història d'un senglar
Gabriel Calderón

Un actor (Joan Carreras) s'enfronta al repete d'interpretar Ricard III, el monarca despietat de la tragèdia de Shakespeare. Ha fet des de sempre papers secundaris i pensa que es mereix aquesta oportunitat. Durant la construcció del personatge, les afinitats entre l'actor i el monarca anglès comencen a aflorar.

Al teatre Lliure de Barcelona.

Música

A tope amb la vida
Oques Grasses

"Hem après a no posar-nos límits i fer el que ens ve més de gust", ha dit recentment el cantant i compositor d'Oques Grasses, Josep Montero, en una entrevista amb l'ACN sobre el nou disc del grup. *A tope amb la vida* és el cinquè àlbum de la banda osonenca, que l'any 2019 va publicar el que seria el disc més venut d'aquests últims, *Fans del sol*.

Pelis i sèries

The Good Traitor
Christina Rosendahl

Henrik Kauffmann és l'ambaixador danès a Washington l'any 1939. En començar la Segona Guerra Mundial, la situació se li complica, sobretot després que les tropes alemanyes ocupin Dinamarca. En aquell moment, Kauffmann pren una decisió crucial per a la història: declarar-se l'únic representant real d'una Dinamarca lliure en contra dels nazis.

ESTILS DE VIDA

Tenir plantes a casa

Foto: Pexels

i LLAR

Sentir-nos a gust a casa sempre ha estat important, però en l'últim any n'hem sigut més conscients que mai. Una bona manera de crear un ambient agradable a la nostra llar és deixar que la natura hi entri. Com? Amb plantes!

Ara bé, abans de comprar-nos una o més plantes a la babalà i haver de lamentar, en qüestió de dies, que ja se'ns han mort, cal saber quines espècies triar i com tenir-ne cura. Així, si vols tenir-les a dins de casa, has d'escollir plantes d'interior i, si saps que no t'hi podràs dedicar gaire, necessites espècies resistents. Tenint en compte aquests supòsits, et convenen, per exemple, el ficus, la zamíoculca o potos, que són poc exigents.

També és molt important que t'informis sobre el creixement de la planta (si serà molt gran i no tens espai, repensa-t'ho) i les seves necessitats (com ara quin grau d'exposició a la llum solar necessita i pot tolerar). Hauràs de decidir on la col·locaràs basant-te en això. Un cop la tinguis a lloc, n'hauràs de tenir cura i recordar, entre altres coses, que regar una planta més del necessari és tan perillós com regar-la de menys: troba la mesura justa. Finalment, vigila-les i tingues les plagues i malalties sota control.

Les claus

ELECCIÓ

És molt important triar una espècie que s'adapti a tu: si tens poc espai i poc temps, necessites una planta petita i resistent

UBICACIÓ

Has de triar on la col·locaràs basant-te en el seu creixement potencial i en la seva necessitat i tolerància a la llum solar

CURA

Informa't de quines cures necessita la planta que t'has comprat: regar-la en excés o regar-la de menys són pràctiques perilloses

PLAGUES

Tingues les teves plantes sota lupa per controlar possibles plagues o malalties: poden ser la causa de la seva mort

Foto: Pexels

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

Connecta amb la natura

Glaciar Verdiblau

Edificis Aire i Cel

Habitatges de 2, 3 i 4 dormitoris amb terrasses amb vistes, zones ajardinades i piscina comunitària.
Viu connectat amb allò que realment importa.

 Llinars del Vallès
al costat de l'Auditori

900 053 612
www.inmoglaciar.com

Promou

 inmoglaciar
Construïm confiança